

## Zůstat v Ježíši

*Ježíš Kristus:  
„Zůstaňte ve mně a já ve vás.“*

Helmut Haubeil

Cesta k dokonalé radosti:

## ZŮSTAT V JEŽÍŠI

„Zůstaňte ve mně a já ve vás.“ (J 15,4.11)

To znamená:

- Stálé přijímání jeho Ducha.
- Život bezvýhradné oddanosti v jeho službě.

Ellen G. Whiteová

*Das Leben Jesu* [675]

Zůstávání v něm není žádným skutkem, jehož vykonání je podmínkou toho, abychom se mohli radovat z vykoupení. Je spíše naším souhlasem nechat Ježíše všechno činit pro nás, v nás a skrze nás. Je to jeho dílo, které pro nás koná – je to důsledek a moc jeho zachraňující lásky. Naším úkolem je jen odevzdat se jemu, důvěřovat mu a očekávat, že způsobí to, co zaslíbil.

Andrew Murray

Citováno v *40 Tage Andachten und Gebete zur Vertiefung deiner Gottesbeziehung*, s. 60

Toto jsou rozšiřující myšlenky k tématu „Kroky k osobnímu oživení.“ Doporučuji přečíst si ještě jednou brožurku s tímto názvem, protože srozumitelným způsobem shrnuje základní principy.

## OBSAH

7

### Kapitola 1

#### **JEŽÍŠŮV NEJVZÁCNĚJŠÍ DAR**

*Co Ježíš učí o Duchu svatém? Znáš tu neodolatelnou Ježíšovu výzvu? Jakou úlohu hraje v našem životě Duch svatý? Proč potřebujeme k proměně našeho charakteru pomoc zvenčí?*

27

### Kapitola 2

#### **ODEVZDAT SE JEŽÍŠI**

*Co to znamená odevzdat se? Stanu se tak člověkem bez vlastní vůle, nebo se tím naopak posílí moje sebevědomí? Co nám může bránit v odevzdání se Ježíši? Jaké požehnání je spjato s mým odevzdáním se? Postačí, když se Ježíši odevzdám jen jednou v životě?*

45

### Kapitola 3

#### **JEŽÍŠ V TOBĚ**

*Za jakých okolností ve mně žije Ježíš?  
Jaký vliv to má na můj život?  
Vrcholem všeho dosažitelného je být naplněn veškerou plností Boží.*

69

### Kapitola 4

#### **POSLUŠNOST SKRZE JEŽÍŠE**

*Jaké znaky má poslušnost víry?  
Proč je poslušnost radostí?  
Proč je poslušnost v mém vlastním zájmu?  
Spolupráce Boha a člověka v otázce poslušnosti. Kdo má jaký úkol?  
Kolik poslušnosti se ode mě očekává a proč?*

## KAPITOLA 1

### JEŽÍŠŮV NEJVZÁCNĚJŠÍ DAR

#### Co Ježíš učí o Duchu svatém?

*Znáš tu neodolatelnou Ježíšovu výzvu? Jakou úlohu hraje v našem životě Duch svatý? Proč potřebujeme k proměně našeho charakteru pomoc zvenčí?*

**Vraťme se zpět „k první lásce“.** Jedna naše sestra v následujících řádcích popsala svoji zkušenost: „Moje kamarádka a já jsme již potřetí společně studovaly knihy *Čtyřicet dní modliteb* a *Kroky k osobnímu oživení*. Než se nám ovšem tyto knihy dostaly do rukou, zdaleka jsme neprožívaly náš duchovní a modlitební život tak plně jako na počátku naší cesty s Ježíšem. **Toužily jsme však tuto první lásku znovu nalézt.** A tak se také stalo, našly jsme ji! Z celého srdce za to Bohu děkujeme. Náš milující Bůh vyslýchá modlitby a odhaluje nám působení Ducha svatého na nás a na lidi, za které se modlíme, a to je úžasné.“

**Ježíš je hybnou silou.** Jiný člověk se mi svěřil s tím, že se pro něho tyto knihy staly velkým a dlouho očekávaným požehnáním. „Tak jako mnoha ostatním spoluvěřícím se i mně a další sestře z našeho sborového společenství zdálo, že nám v životě víry stále něco chybí. Teď však zakoušíme, jak **se Ježíš stává v našich životech hybnou silou** a proměňující mocí a krůček za krůčkem nás k sobě přitahuje.“

#### NEOBYČEJNÁ JEŽÍŠOVA VÝZVA: PROSTE O DUCHA SVATÉHO

V Bibli je jedno neobyčejné místo, kde nás Ježíš důrazně vybízí k tomu, abychom prosili o Ducha svatého. Neznám žádné jiné místo v Bibli, kde by nám Ježíš kladl něco na srdce s takovou láskyplnou naléhavostí. Toto místo se nachází v L 11. kapitole, kde Ježíš učí své učedníky modlit se. Stále zde zdůrazňuje, že máme prosit o Ducha svatého (L 11,9–13 ČEP):

„A tak vám pravím: **Proste**, a bude vám dáno; **hledejte**, a naleznete; **tluče**, a bude vám otevřeno. Neboť každý, kdo **prosí**, dostává, a kdo **hledá**, nalézá, a kdo **tluče**, tomu bude otevřeno. Což je mezi vámi otec, který by dal svému synu hada, když ho **prosí** o rybu? Nebo by mu dal štíra, když ho **prosí** o vejce? Jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, čím spíše váš Otec z nebe dá Ducha svatého těm, kdo ho **prosí**!“

Ježíš v těchto několika větách pětkrát použil sloveso „prosit“. Poté svoji výzvu dvakrát zesiluje použitím slovesa „hledat“, které vyjadřuje aktivní zapojení se, a pokračuje dvojím použitím slovesa „tlouci“, které si znovu žádá aktivní jednání.

Nedává nám tím snad jasně najevo, že můžeme být naplněni Duchem svatým jen tehdy, když pro to něco uděláme? U posledního slovesa „prosit“ je v řečtině použit jeho průběhový tvar. To znamená, že se nejedná o jednorázovou prosbu, ale o naše setrvávání v prosbě. Ježíš o ní hovoří nejenom jako o naléhavé prosbě, ale také jako o stále probíhající prosbě, kterou od nás očekává. Touto intenzivní výzvou chce probudit naši touhu po Duchu svatém. Důrazným vyzváním nám naznačuje, že nám něco podstatného chybí, jestliže ustavičně neprosíme o Ducha svatého. Ježíš nás zde jasně upozorňuje na to, že bezpodmínečně potřebujeme Ducha svatého. Přeje si, abychom tak mohli prožívat stálé bohaté žehnání Duchem svatým.

Tato část Ježíšova vyučování modlitbě je jedinečná. Jedná se tu o nejvyšší Boží dar, jehož součástí jsou všechny ostatní jeho dary. Je to Ježíšův korunovační dar jeho učedníkům a je jasným důkazem jeho lásky. Zcela jistě si uvědomujeme, že takový vzácný dar bude dán jen těm, kteří po něm budou dychtit a budou schopni ho docenit. Zvykl jsem si denně prosit o to, abych toužil po Duchu svatém, jak je psáno v J 7,37: „Žízni-li kdo, ať přijde ke mně a pije.“<sup>1</sup>

### Duch svatý je zdrojem naplněného života

Proč Ježíš podle svých slov přišel na tuto zemi? Říká: „*Já jsem přišel, aby měly život a měly ho hojnost.*“ (J 10,10) Ježíš si přeje, abychom takovým

---

1 Je velice užitečné dovolávat se v modlitbě Božích zaslíbení. Toto téma je blíže rozvedeno v knize *Kroky k osobnímu oživení* v 5. kapitole.

životem žili už tady na zemi a po jeho druhém příchodu pak pokračovali životem ve zcela nové podobě, a to životem věčným v Božím království.

Ukazuje nám, že zdrojem tohoto naplněného života je Duch svatý: *„Jestliže kdo žízní, ať přijde ke mně a pije! Kdo věří ve mne, proudy živé vody poplynou z jeho nitra, jak praví Písmo.“ To řekl o Duchu [svatém]...“ (J 7,37–39 ČEP)*

„Proudí živé vody“ – jak trefné přirovnání pro život v hojnosti.

### Byl pro nás Ježíš na této zemi tím skutečným vzorem?

Víme, že Marie, Ježíšova matka, počala z Ducha svatého (Mt 1,18). Víme, že se po svém křtu modlil *„a sestoupil na něho Duch svatý v tělesné podobě jako holubice...“* (L 3,22). Nebylo tedy za těchto okolností i pro něho samotného nezbytné a důležité přijímat každý den dar Ducha svatého?

Ellen G. Whiteová píše: *„Den co den navazoval Ježíš spojení se svým nebeským Otcem. Každý den od něho přijímal nové naplnění Duchem svatým.“*<sup>2</sup>

Ježíš je nám i v tomto skutečným vzorem. Položme si tedy otázku: Jestliže sám Ježíš potřeboval být každý den nově naplňován Duchem svatým, nepotřebujeme i my, ty a já o to naléhavěji každodenní přijetí Ducha svatého?

Apoštol Pavel pochopil Ježíšovu naléhavou výzvu. Ve svém dopise do sboru v Efezu spoluvěřícím dosvědčuje, že jsou zapečetěni Duchem svatým (Ef 1,13), dále je vyzývá k tomu, aby nezarmucovali Ducha svatého (Ef 4,30) a jako zplnomocněný apoštol vyzývá křesťany v Efezu, a tím i nás: *„naplňujte se Duchem“* (Ef 5,19). Jinde čteme: *„Vytrvale a bez ustání přijímejte Ducha svatého.“*<sup>3</sup> Jedná se tedy o každodenní nezbytnou zkušenost. Pro duchovní život a křesťanský růst je velmi důležité být každý den naplňován Duchem svatým.

Ellen G. Whiteová píše: *„Bůh neříká: Stačí, když budete prosit jednou a už vám bude dáno. Vybízí nás, abychom prosili. Neúnavně máme trvat na*

---

2 *Signs of the Times*, November 21, 1895, Abs. 3

3 Hrsg. Werner E. Lange, *Unser größtes Bedürfnis* (Lüneburg, 2011), s. 42

*modlitbách. Vytrvalost v modlitbě vede prosebníka k opravdovosti a umocňuje jeho touhu po věcech, které žádá.*<sup>4</sup>

V jednom z úkolů sobotní školy stojí: „Křest Duchem svatým znamená oddat se cele vlivu Ducha svatého, být jím cele „naplněn“. Nejedná se tedy o jednorázový prožitek, ale o něco stále se opakujícího, tak jak to apoštol Pavel vyjádřil v Ef 5,18, když u slovesa „naplňovat“ užil v řečtině průběhového slovesného času.<sup>5</sup>

### JEŽÍŠOVA SLOVA NA ROZLOUČENOU A DUCH SVATÝ

Ježíšova poslední slova naplnila učedníky radostí a nadějí, protože jim oznámil, že na jeho místo přijde Duch svatý. Jeho úlohu je představena u J 16,7–14 (ČEP):

*„Říkám vám však pravdu: Prospěje vám, abych odešel. Když neodejdu, Přímluvce k vám nepřijde. Odejdu-li, pošlu ho k vám. On přijde a ukáže světu, v čem je hřích, spravedlnost a soud: Hřích v tom, že ve mne nevěří; spravedlnost v tom, že odcházím k Otci a již mne nespátříte; soud v tom, že vládce tohoto světa je již odsouzen. Ještě mnoho jiného bych vám měl povědět, ale nyní byste to nesnesli. Jakmile však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy, neboť nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit, co uslyší. A oznámí vám, co má přijít. On mě oslaví, neboť vám bude zvěstovat, co přijme ode mne.“*

### Nové prospěšné řešení

Ježíš svým učedníkům sděluje něco zvláštního: „*Prospěje vám, abych odešel.*“ Nové řešení, že je s námi skrze Ducha svatého, tedy přináší oproti jeho osobní přítomnosti určitou výhodu. Tímto způsobem není nijak omezen, ale může být s každým člověkem nezávisle na tom, kde se právě nachází.

---

4 E. G. White, *Christi Gleichnisse*, s. 108, kap. „Vom Bitten um Geben“/*Christ Object Lessons* 145.3, Chapter 12: „Asking to give“ [egwwritings.org](http://egwwritings.org)

5 Studienanleitung Standardausgabe vom 17. July 2014

## Od nedůvěry a pochybností k plnému spolehnutí se na Ježíše

Duchy svatý má za úkol otevřít lidem oči. Netýká se to tedy do jisté míry i církve? Duch svatý otevírá oči nejenom světu, ale jako jediný může otevřít oči i Laodicejským. Probouzí v lidech světa touhu po Bohu a ve vlažných křesťanech touhu po vroucím vztahu s Ježíšem. Usvědčuje nás totiž z hříchu, který je příčinou všech dalších hříchů: „*Hřích v tom, že ve mne nevěří.*“

(J 16,9) Věříš v Ježíše? Podstatou víry je důvěra. Znamením toho, že věříme v Ježíše a důvěřujeme mu, je naše úplné odevzdání se, naše úplná oddanost vůči němu, ochota ho ve všem poslechnout a následovat ho.

## Zachránění a ospravedlnění skrze víru

Díky Duchu svatému si také uvědomujeme Ježíšovu spravedlnost. Když byl Ježíš vzat do nebe, jeho oběť byla Otcem přijata. Tím se stalo nemožné možným, a sice to, že Bůh je současně láska i spravedlnost. Duch svatý nám otevírá oči, abychom byli schopni vidět tu nejdražší výměnu: Ježíš bere na sebe vinu těch, kteří se mu cele svěřili, a daruje jim svoji spravedlnost. Jedná se zde o klíčové poselství Bible, o ospravedlnění z víry.

## Duch svatý nám představuje možnosti volby, které nám Bůh nabízí

Duch svatý nám také otevírá oči, abychom viděli, že *Kníže tohoto světa* právě stojí před soudem. Satan byl svržen z nebe a blíží se jeho definitivní konec. Jestliže *jsme v Kristu*, nemůže nám nijak ublížit, i když na této zemi stále upadáme do pokušení a jsme oslabeni. V 1J 5,18 (ČEP) je psáno: „*Víme, že nikdo, kdo se narodil z Boha, nehřeší, ale **Syn Boží jej chrání a Zlý se ho ani nedotkne.***“ V našem životě došlo k výměně pánů. Ježíš nás chce ochránit od hříchu a útoků Satana.<sup>6</sup>

Na druhé straně jsou si lidé díky Duchu svatému vědomi toho, že přichází soud. Nikdo se soudu nevyhne, přijme-li však dar milosti skrze úplné odevzdání se Ježíši Kristu, bude osvobozen. V žádném případě není Božím záměrem informací o soudu vyvolat v lidech strach, a přimět je tak k víře. Přesto však může být pro mnohé uvědomění si toho, že stanou před

---

6 Toto důležité téma je podrobněji rozvedeno v knize *40 dnů, Nr. 2*, Dennis Smith: *Vertiefung deiner Gottesbeziehung*, Teil 4



soudem, impulzem k obrácení. Bylo by od nás nečestné, kdybychom ostatní lidi neseznámili s možnostmi, které stojí před nimi. Díky tomu se budou moci lépe rozhodnout.

### Odhalení pravdy

Duch svatý nás uvádí do veškeré pravdy. Chce nás osvobodit od falešných názorů, omylů a svodů. Díky Duchu svatému se i my sami vidíme v pravdivém světle, a tak se s Boží pomocí můžeme znovu zaměřit na Krista.

*„Utěšitel je nazván ‚Duchem pravdy‘. Jeho posláním je vymezovat pravdu a udržovat ji. Na lidské srdce působí především jako Duch pravdy, a tím se stává Utěшитelem. Pravda je totiž zdrojem útěchy a pokoje.“<sup>7</sup>*

### Odhalení budoucnosti

Duch svatý nás seznamuje s tím, co se v budoucnu stane. Ježíš mluvil například v Mt 24 také zcela jasně o budoucích věcech, ale Duch svatý nám má vnést v otázce budoucnosti ještě více světla. Když mu dáme prostor, může nám objasnit mnohá proroctví. Je zvláštní, že všech sedm dopisů ve Zjevení 2. a 3. kapitole končí stejnou Ježíšovou výzvou: *„Kdo má uši, slyš, co Duch praví sborům.“* (Zj 2,7 aj.) Také na nás, na církev poslední doby, Ježíš směřuje onu výzvu uposlechnout hlas Ducha svatého. Činíme tak?

### Vyvýšení Ježíše

Duch svatý oslavuje Ježíše. Jestliže jsme naplněni Duchem svatým, má pro nás Ježíš stále větší hodnotu a význam. Probouzí se v nás nová a větší úcta k Ježíši.

### Síla skrze Ducha svatého

Ve svých slovech na rozloučenou Ježíš zdůraznil výše uvedené aspekty služby Ducha svatého. Později ještě dodává: *„Ale přijmete moc Ducha svatého, který na vás přijde, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až po nejzazší konec země.“* (Sk 1,8) – Další důležitou

úlohou Ducha svatého je obdařit nás mocí, díky které můžeme svým životem reprezentovat Ježíše Krista.

*„Kristus poslal svého Ducha jako božskou moc, která má překonávat všechny zděděné i vypěstované sklony ke zlému a která má církvi pomáhat dosáhnout dokonalosti jeho povahy.“<sup>8</sup>*

Díky jeho moci můžeme prožívat život, který je prospěšný i našemu tělesnému zdraví. Don Mackintosh, vedoucí programu NEWSTART ve Weimaru, USA, říká: *„To, co potřebujeme, jsou nejenom fakta o zdraví, ale i sílu uvést je do praxe. Jde o sílu ke změně.“<sup>9</sup>* Na tomto místě se jedná o sílu evangelia, přesněji řečeno o sílu Ducha svatého. Druhým můžeme ukázat cestu jedině tehdy, pokud po ní kráčíme my sami.

Mohli bychom zmínit ještě další cenné přínosy Ducha svatého. V každém případě však platí, že je pro nás připraveno hojné Boží požehnání.

### Viditelné probuzení

Už nějakou dobu se modlíme za probuzení. Nejde však jen o to modlit se za probuzení, ale – jak říká Mark Finley – jde také o to, abychom **„uplatnili prvky oživení v praxi“**.<sup>10</sup>

Oživení církve závisí na probuzení každého jednotlivce. Proto tě chci pozvat ke společné cestě osobního oživení, které vede k naplněnému životu, k opravdovému radostnému životu víry.

### Proč je nutná skutečná proměna srdce?

Ježíš říká „pošetilým pannám“: „Neznám vás.“ Důvod, proč nebyly puštěny na svatbu, neboli do Božího království, byl jasný: měly nedostatek oleje. Jedná se zde o nedostatek v duchovním životě. *„Označení ‚pošetilé panny‘ popisuje charakter těch, kteří neprožili skrze vliv Ducha svatého žádnou upřímnou proměnu svého srdce.“<sup>11</sup>*

Máme hříšnou povahu, proto jsme všichni egoisté a pod tíhou tohoto egoismu také trpíme. Proměna našeho charakteru je však bezpodmínečně nutná, protože žádní egoisté do Božího království nepřijdou. Boží slovo

---

8 E. G. White, *Das Leben Jesu*, (Hamburg, 1973), s. 670, [ 671]

9 David Fiedler, D'Sozo (Remnant Publications), Forword

10 Mark Finley, *Belebe uns neu*, 25

11 *Review and Herald*, 19. Aug. 1980

nám říká, že každý smí přijít k Ježíši takový, jaký je, a žádný nezůstane takovým, jakým byl.

**Všimni si, že pošetilé panny neznají Boha proto, že své životy nesvěřily Duchu svatému a jeho vlivu.**

*„Naše záchrana nezávisí na tom, co víme, ale na tom, koho známe. (J 17,3) ... To, co známe, je důležité, ale bez osobního vztahu s Ježíšem můžeme být svedeni a na konci pak zatraceni.“ ... Rozumové poznání Boha není totéž, co niterný, ze srdce plynoucí důvěrný vztah s Bohem.“<sup>12</sup>*

Proto nás Ježíš tak usilovně vyzývá k tomu, abychom bez ustání prosili o Ducha svatého. Modlíš se každý den v plné odevzdanosti a víře o naplnění Duchem svatým?

V další části nám Ježíš přiblíží důležité aspekty moci Ducha svatého, která působí v našem životě a proměňuje náš charakter.

### JEŽÍŠ O DUCHU SVATÉM V PODOBENSTVÍ O KVÁSKU

Ježíš v tomto podobenství hovoří o proměňujícím působení Ducha svatého. Při čtení této pasáže si možná ani neuvědomujeme, že se jedná o Ducha svatého. Podobenství o kvásku je zaznamenáno v L 13,20.21:

*„A opět řekl: ‚K čemu připodobním Boží království? Je podobné kvasu, který žena vzala a skryla do tří měřic mouky, dokud to všecko nezkvasilo.‘“*

Kvásek se používá při pečení různých druhů chleba. Když se přidá do mouky, vyvolá proces kvašení, který těsto prokypří. Chleba je tak chuťově mnohem lepší.

Tímto obrazem nám chce Ježíš objasnit určité principy Božího království. V podobenství je popsán úžasný proces, který začíná málem, ale končí obdivuhodně. Ježíš ho popisuje slovy: *„...dokud to všecko nezkvasilo.“* Ježíš si přeje, aby sobectví, které je v nás, ustoupilo jeho nezištné lásce.

Věřím, že Ježíš chtěl také na tomto podobenství demonstrovat vliv evangelia na svět. I když evangelium začalo v malém, na konci času pronikne celým světem.

Ježíš nám ukazuje, jak v našem životě působí Duch svatý, proměňující Boží moc. V L 17,20.21 je psáno: *„Boží království nepřichází tak, abyste ho*

*mohli pozorovat; ani neřeknou: „Hle, je tu“ nebo „je tam“. Neboť hle, Boží království je mezi vámi.“*

Království Boží bylo tehdy přítomno mezi lidmi v osobě Ježíše Krista. Ježíš totiž zosobňuje království Boží, satan pak království zla. Království Boží začíná v našem životě přijetím Ježíše Krista jako svého osobního Spasitele a Pána. Jestliže v něm zůstaneme a On v nás, budeme se moci po jeho příchodu radovat ve viditelném Božím království. Nyní však zažíváme přítomnost Božího království v nás skrze Ježíše, který v nás může přebývat jedině skrze Ducha svatého.

Co se můžeme naučit z podobenství o kvásku?

### Proměňující moc působí neslyšně

*„V podobenství Pána Ježíše však kvas představuje království nebeské. Znázorňuje přetvořující a oživující moc Boží milosti.“<sup>13</sup> „...potřebnou změnu může způsobit pouze Duch svatý.“<sup>14</sup>*

Jedná se zde o moc, která působí uvnitř celého člověka, prostupuje ho a do důsledku mění. Tímto způsobem chce Bůh skrze Ducha svatého proměnit náš charakter k lepšímu.

Prvotní přijetí Ducha svatého je v Bibli někdy provázeno viditelnými nebo slyšitelnými projevy. Proměna našeho charakteru za předpokladu, že jsme naplněni Duchem svatým, však probíhá ve vší tichosti, dokud najednou nezjistíme, že se u nás něco změnilo k dobrému.

*„Kvas, ukrytý v mouce, působí neviditelně, ale prostupuje celým těstem. Rovněž kvas pravdy působí skrytě, tiše a trvale, přetváří celého člověka. Zušlechť a ovládne jeho přirozené sklony, vstřípí mu nové myšlenky, nové pocity a pohnutky. Představí člověku nový vzor povahy – život Ježíše Krista. Mění myšlení, povzbuzuje schopnosti a nadání k novému způsobu činnosti. Člověka neobdaří novými schopnostmi, ale posvěť ty schopnosti, které měl člověk už dříve. Probouzí lidské svědomí. V naší povaze vytváří potřebné vlastnosti, abychom mohli pracovat pro Boha.“<sup>15</sup>*

Proč nás Bůh proměňuje tak tiše a nenápadně, dokud si nepovšimneme výsledku? Je pro změnu potřebná klidná doba stejně, jako ticho a klid

---

13 E. G. White, *Christi Gleichnisse*, (Hamburg, 1966), s. 67

14 E. G. White, *Christi Gleichnisse*, (Hamburg, 1966), s. 68

15 E. G. White, *Christi Gleichnisse*, (Hamburg, 1966), s. 69

provázejí probouzející se přírodu po zimě? Silné a odolné stromy rostou většinou pomalu a nenápadně. Zjišťuje snad Bůh tímto způsobem, zda skutečně toužíme po Duchu svatém? Zkouší tak naši víru?

**Moc proměňující náš charakter působí zvenčí,  
nevychází z nás.**

Nejprve si musíme uvědomit následující: *„Člověk se nemůže přetvořit cvičením vlastní vůle. Nemá v sobě žádnou sílu, která by mohla způsobit takovou změnu. Aby mohlo dojít k žádoucí změně, musí do těla přijít kvas – něco, co přichází z vnějšku.“*<sup>16</sup> To je velmi důležité. Ježíš nám říká, že k proměně našeho charakteru je zapotřebí síla, která přichází zvenčí. Vzpomeňme také na Ježíšova slova: *„...beze mne nemůžete činit nic.“* (J 15,5)

Tento důležitý fakt stojí v přímém protikladu k tomu, co se dnes všeobecně uznává. Ať už se jedná o humanismus, esoteriku, filozofii nebo různé obory pedagogiky, všude se neustále zdůrazňuje, že v každém člověku je ukryta síla, díky které je člověk schopen se rozvíjet. Je potřeba ji jenom určitým způsobem probudit. Často se také mluví o „seberealizaci, o sebeuplatnění“. Apoštol Pavel sám o sobě říká: *„Vím totiž, že ve mně, to jest v mém těle, nepřebývá dobré.“* (Ř 7,18) To však platí o nás všech. Jaký bude za těchto okolností výsledek seberealizace člověka? Můžeme se o tom dočíst v 2Tm 3,1: *„Toto však věz, že v posledních dnech nastanou těžké časy.“* Zavládne egoismus. Nemůže tedy jít o sebeuplatnění, ale o Kristovo uplatnění. Jde o to, že Kristus v nás žije skrze Ducha svatého, který nás mění k dobrému.

Jistý člověk napsal: *„Když jsem začal studovat knihu Kroky k osobnímu oživení, denně jsem prosil Ježíše o stálé naplnění Duchem svatým... Je to úžasné. Můj osobní vztah k Ježíši se změnil, stal se důvěrnějším, moji hodnotu jsem našel V NĚM...“*

Sílu, která je zapotřebí k proměně našeho charakteru, v sobě nemáme. Potřebujeme zásah zvenčí. Z tohoto důvodu nás Ježíš tak důrazně vyzývá k tomu (L 11,9–13), abychom prosili o Ducha svatého, a to bez ustání. Když

Ježíš působil na této zemi, denně přijímal Ducha svatého. My ho potřebujeme o to víc. Když přemýšlím o tom, co nám chce Bůh skrze Ducha svatého každý den darovat, napadá mě, že náš báječný Bůh nás každé ráno touží obejmout, tak jako se každé ráno objímají manželé.

Ellen G. Whiteová napsala: „*Veškerá kultura a vzdělání, které může poskytnout svět, nemohou ze zkaženého hříšného člověka vytvořit poslušné dítě nebes. Obnovující síla musí přijít od Boha. Pouze Duch svatý může způsobit potřebnou změnu.*“<sup>17</sup> „Každý, kdo chce dosáhnout spasení, se musí podřídit této moci bez ohledu na to, zda je vysoce postavený nebo prostý, bohatý nebo chudý.“<sup>18</sup>

Winston Churchill, premiér Velké Británie v době druhé světové války, jednou řekl: „*Všechno jsme dostali pod kontrolu, kromě jednoho: člověka.*“ Měl pravdu. Člověka samotného nemůže lidský vliv nijak zásadně změnit. K proměně je nutná síla, která není z tohoto světa. Je to Boží moc, která v nás může působit jedině skrze Ducha svatého.

Zapamatujme si tedy, že moc, která může proměnit náš charakter, musíme přijmout zvenčí. Slovo Boží nám říká, že se vnitřně den ze dne obnovujeme (2K 4,16), proto je tak důležité každý den, nejlépe hned ráno, s vírou prosit o Ducha svatého.

### **Duch svatý pracuje nejprve na našem srdci; působí zevnitř ven**

Dalšími důležitými principy, které nám Ježíš v tomto podobenství o Duchu svatém zprostředkoval, jsou následující. „*Přimícháme-li do těsta kvas, působí uvnitř, ale brzy se to projeví i navenek. Podobně působí i Boží milost, obnovuje srdce, a tím přetvořuje celý život. Žádná pouze vnější změna není dostačující k tomu, aby nás přivedla do souladu s Bohem. Někteří lidé se snaží reformovat napravením toho či onoho zlovyku. Doufají, že se tímto způsobem stanou křesťany, berou však věc za nesprávný konec. Změna musí začít v srdci.*“

*Mezi pouhým vyznáním víry a přijetím pravdy do srdce je velký rozdíl. Pouhá znalost pravdy nestačí. Můžeme pravdu znát, ale přitom se nemusí změnit ráz našeho myšlení. Srdce musí být obráceno a posvěceno. Radost z poslušnosti nikdy neprožije člověk, který se pokouší zachovávat Boží*

---

17 E. G. White, *Christi Gleichnisse*, (Hamburg, 1966), s. 68

18 E. G. White, *Christi Gleichnisse*, (Hamburg, 1966), s. 68

*přikázání proto, že to pokládá za svou povinnost nebo že se to od něj vyžaduje. To ani není poslušnost. Jestliže někdo považuje Boží požadavky za břemeno, které brání jeho lidským sklonům, pak si můžeme být jisti, že nežije křesťanským životem. Pravá poslušnost je vnější projev vnitřních zásad.“<sup>19</sup>*

Ralph Luther k tomu říká: „Ježíš kategoricky odmítá nazývat vírou pouhé vnitřní náboženské postoje, které od základu nezmění skutečný život člověka.“<sup>20</sup>

V Touze věků čteme: „Duch svatý je principem duchovního života v člověku. Přijetí Ducha znamená přijetí Kristova života. Kdo jej přijímá, přijímá

*i Kristovy vlastnosti. Představiteli církve a jejími služebníky mohou být jen lidé, které vyučil sám Bůh a ve kterých přebývá Duch svatý, lidé, v jejichž životě se projevuje Kristův život.“<sup>21</sup>*

Z tohoto důležitého Ježíšova poučení o Duchu svatém se chceme naučit následující:

- Proměňující moc působí skrze Ducha svatého v našem životě zcela nepozorovaně. Často si uvědomíme až výsledek jejího vlivu.
- Proměňující moc musí vstoupit do našeho života zvnějšku.
- Proměňující moc ovlivňuje nejprve naše srdce a odtud pak působí směrem ven.

Vřele vám doporučuji přečíst si v knize *Kristova podobenství* od Ellen G. Whiteové kapitolu *Jako kvas*.

### **Ježíšova poslední slova: Slyšte Ducha svatého**

Známe Ježíšova slova zaznívající z nebeské slávy, která adresuje církvi poslední doby? „Kdo má uši, slyš, co Duch praví sborům.“ (Zj 3,22) Ježíš každého z nás vybízí k tomu, abychom naslouchali Duchu svatému, a to také chceme činit.

---

19 E. G. White, *Christi Gleichnisse*, (Hamburg, 1966), s. 68/69

20 Ralph Luther S. 71f, zitiert in O.S. von Bibra, *Der Name Jesus*, (Wuppertal, 1964), s. 98

21 E. G. White, *Das Leben Jesu*, (Hamburg, 1973), s. 806/807, [804/805]



## Proměnit mě!?

Může Ježíš proměnit i mne osobně? Pro ilustraci si představme nádherný obraz. Jeho hodnota není dána kvalitou použitého materiálu. Jen malé množství barvy, mnohdy podřadné kvality, se může pod rukama umělce proměnit ve vzácný obraz. Máme hříšnou přirozenost, ale tento „materiál“ může být přetvořen, pokud nás do rukou vezme opravdový mistr. Ježíš to chce učinit a On je také schopen to učinit. Z tebe i ze mě může vytvořit někoho, kdo bude k jeho slávě. Každý den se s ochotou a oddaností vlož do jeho rukou a s vírou pros o Ducha svatého. Užasneš nad tím, co pro tebe, v tobě a skrze tebe Ježíš vykoná.

## Osobní svědectví

Chtěl bych se s vámi podělit o osobní zkušenost jedné učitelky, kterou prožila společně se svým žákem.

Asi před rokem byla v mém sboru rozdávána brožura "Kroky k osobnímu oživení" od H. Haubeila, kterou jsem velmi rychle přečetla. Již během čtení jsem s Bohem prožila více zkušeností než kdy předtím, a to mě fascinovalo a povzbudilo.

V dodatku knihy jsem pak našla následující upozornění: „Pedagogický výzkum prokázal, že myšlenky, které jsou pro náš život stěžejní, je nutné číst nebo slyšet šest až desetkrát, než jim člověk plně porozumí.“

Od této chvíle mi stále znělo v hlavě: „Alespoň jednou to vyzkoušej a uvidíš, co se stane.“

Toužila jsem to prožít, a tak jsem se do toho pustila. Když jsem pročetla knihu potření, byla jsem uchválena. Pocítila jsem velkou lásku k našemu Spasiteli. Lásku, po které jsem toužila celý život. Knihu jsem četla během dvou měsíců šestkrát za sebou a výsledek stál za to.

Nyní jsem dokázala pochopit, jaké to je, když se Ježíš přiblíží k člověku a on smí pohledět do jeho čistých, dobrotivých a láskyplných očí. O tuto radost z našeho Spasitele jsem se už nikdy nechtěla připravit.

Každé ráno po probuzení jsem znovu toužila po společenství s Bohem a během dne se tiše modlila, aby Duch svatý vedl mé myšlenky v rozhovorech, v jednáních, při vyučování a předávání učiva.



Když se nějaké dítě chovalo nevhodným způsobem, a vynucovalo si tak moji pozornost, Bůh mi daroval sílu a moudrost k jednání.

Moje pracovní dny jsou od této doby naplněny přítomností našeho Stvořitele. Každý okamžik mého všedního dne cítím jeho pomoc. Denně se ráno i během dne modlím o naplnění Duchem svatým. Člověk jako by už tady na zemi pociťoval předchuť nebe.

Již během studia knihy mě napadlo, že bych svoji zkušenost měla sdílet se svými žáky. Vyučovala jsem 10 až 15leté žáky na naší adventistické soukromé škole Elia ve Vorarlberg, v Lustenau. Prosila jsem proto Boha, aby mi připravil cestu a daroval mi vhodnou příležitost. Brzy na to jsem prožila jednu z nejkrásnějších zkušeností, kdy Duch svatý působil na mladé srdce.

### Třináctiletý rváč a Duch svatý

Tato zkušenost se začala odvíjet rok před tím, než se mi dostala do rukou kniha o Duchu svatém. Do naší školy přišel nový žák a během několika dní se naše oáza míru stala drsným rváčským místem. Chlapci bylo tehdy 13 let, byl největším, a tedy i nejsilnějším ze všech dětí. Všechno, čeho jsme v průběhu roku dosáhli a co už přinášelo dobré ovoce, bylo rázem pryč.

Nechejme ho vyprávět: „Když jsem přišel do své nynější školy, nevěděl jsem, co mě čeká. Druhý den jsem se nechal vyprovokovat a začal jsem se s jedním spolužákem bít. Mlátil jsem ho, i když byl podstatně slabší než já, nadával jsem mu a požadoval od něho, aby mi už nikdy nechodil na oči.

Později jsem svoji chybu uznal a omluvil jsem se stejně tak, jako jsem to dělával dřív. Po rozhovoru s paní ředitelkou se ve mně začala odehrávat určitá vnitřní změna. Na to, že jsem syn kazatele, je podivující, že u mě k tomu došlo až tehdy. Začal jsem trávit více času s Ježíšem.“

Přemýšlela jsem o tom, že by chlapec potřeboval nějakým způsobem podpořit a pomoci. Když k nám přišel do školy, neuběhl snad ani jeden den, kdy by nebyl zapleten do nějaké rvačky. Nyní však došlo ke zlepšení. Svoje selhání vždy uznal, litoval toho a měl snahu jednat jinak. Z vlastní síly se mu to však nikdy nepodařilo dlouhodobě.

Po šesti měsících dospěl k tomu, že to byly modlitby, které ho přivedly blíže k Bohu. Také on sám se každé ráno modlil k Bohu a prosil o sílu. Záchvaty vzteku a rvačky se objevovaly už jen zřídka.

Uběhlo jedenáct měsíců od té doby, co začal navštěvovat naši školu. Byli jsme vděční za další viditelná zlepšení, ale jeho hněv, ústa s přívaly nadávek a pěsti ještě nebyly trvale pod kontrolou.

Bylo to naprosto přirozené – pokoušel se vítězit svou vlastní silou a rozumem. Někdy se mu to dařilo lépe, jindy hůře. Naše modlitby ovlivnily mnohé, ale jedno nebylo v pořádku – scházela mu obnovující síla Ducha svatého.

Jaký to má smysl, když člověk uzná chybu, snaží se ovládnout svoji zlobu, ale v dalším okamžiku znovu vybuchne? Když jsem zjistila, že jsem se svým rozumem v koncích, dostala se mi do rukou výše zmíněná brožura. Objevila se právě včas. Uvědomila jsem si, co nám chybělo. Byla to moc Ducha svatého. Ani jednou jsme ho neprosili o pomoc.

Uchváčena poselstvím knihy „Kroky k osobnímu oživení“ jsem si jednoho dne dodala odvahu a zeptala jsem se ho, zda někdy prosil o Ducha svatého. „Ne – neprosil,“ zněla odpověď. Tak jsem začala onu knížku záměrně vychvalovat, aniž bych mu ji nabídla k zapůjčení. Čekala jsem, až on sám dospěje k tomu, že si ji chce přečíst. A podařilo se. Velmi brzy za mnou přišel s prosbou o půjčení.

Tady jsou jeho vlastní slova: „V listopadu 2012 mně paní učitelka půjčila knížku „Kroky k osobnímu oživení“. Začal jsem v ní horlivě číst. Do té doby jsem neznal principy působení Ducha svatého.“

Během jednoho dne chlapec hltavě přečetl téměř první dvě kapitoly, a když knihu dočetl, zeptal se mě, kolikrát jsem ji já sama četla. On ji právě začal číst podruhé a má v plánu se řídit přesně tím, co stojí na konci knihy: doporučením přečíst knihu šest až desetkrát.

Od té doby se toho hodně změnilo... Od prosince roku 2012 nedošlo k žádné rvačce. Nemohla jsem tomu uvěřit. Kluci, s kterými se dříve každý den pral, se stali jeho kamarády a fungují spolu ve vzájemné shodě a harmonii.

Z chlapce se stal úplně jiný člověk. Je zdvořilý, vstřícný a v jeho bouřlivé povaze zavládl pokoj. Bůh působí, to mohou potvrdit i jeho spolužáci. Dovolil Bohu, aby na něm pracoval. Každý den pociťujeme jeho ovoce.

K Boží slávě bych chtěla doplnit, že se tento chlapec nechal v červnu roku 2013 pokřtít. Kdyby nebylo Ducha svatého...

Vždycky jsem si myslela, že to s každým dítětem zvládnou, že ho dokážu přivést k rozumu. Stačí trocha trpělivosti, pozornosti a nekonečného domlouvání, ale u něho to nefungovalo. V tomto případě musel zasáhnout Bůh a poučit mě, že to je jeho Duch, který nemožné činí možným.

Bude-li jednoho dne tento chlapec v nebi, pak si budu vědoma toho, že je to Boží zásluha. Když jsem byla se svou moudrostí v koncích a konečně pochopila, že tím, kdo by ho mohl správně nasměrovat, nejsem já, začal na něm Bůh důkladně pracovat. Když vidím, že u Boha neexistuje žádný beznadějný případ, dodává mi to odvalu.

Jeden příběh vypráví, že na mostě London Bridge v Londýně seděl starý muž a hrál na housle. V klobouku před ním se třpytilo pár mincí. Jeden muž, stejně jako stovky dalších lidí, prošel kolem něho. Vzápětí se však otočil, vrátil se ke starému muži a požádal ho: „Půjčte mi vaše housle.“ Na tyto housle pak začal hrát tak nádherně, že stále více lidí se u nich zastavilo v němém úžasu. Onen muž nebyl nikdo jiný než známý houslista Niccolo Paganini. Záleží jen na tobě, jestli chceš hrát ve svém životě první housle ty sám, nebo svůj život raději svěříš do rukou velkého Mistra.

Děkuji ti, můj nebeský Otče, za vzácný dar Ducha svatého. Prosím tě, odpusť mi, že jsem dříve tvého Ducha opomíjel. Pomoz mi, abych k němu od této chvíle přistupoval s největší úctou. Prosím tě, pozvedni můj všední život, uchop mě a povznem mě výš. Prosím tě, zmocni mne, abych následoval příkladu Pána Ježíše a abych i já každý den prosil o přítomnost Ducha svatého ve svém životě.

## KAPITOLA 2

### ODEVZDAT SE JEŽÍŠI

*Co to znamená odevzdat se? Stanu se tak člověkem bez vlastní vůle, nebo se tím naopak posílí moje sebevědomí? Co nám může bránit v odevzdání se Ježíši? Jaké požehnání je spjato s mým odevzdáním se? Postačí, když se Ježíši odevzdám jen jednou v životě?*

Jsme spaseni skrze víru. (J 3,16; Sk 16,31; a jiné) Jádrem biblické víry je důvěra, která nám umožní svěřit se cele Ježíši. To znamená, že budeme zachráněni jedinečně tehdy, když se v Ježíši Kristu cele oddáme Bohu. Rozhodujícím je tedy naše důvěryplné odevzdání.

Odevzdanost Ježíši je klíčem

- ke spasení,
- ke znovuzrození,
- k vítězství nad každým pokušením a hříchem,
- k naplnění Duchem svatým.<sup>22</sup>

*„Lidé, kteří se spoléhají na Kristova slova, podřizují se jeho vedení a žijí podle jeho přikázání, nalézají pokoj a klid. Když je Ježíš s nimi, jsou šťastni a nic na světě je nemůže zarmoutit.“*<sup>23</sup> Duch svatý je Ježíšovým korunovačním darem učedníkům. Bůh už nemohl dát víc. Duch svatý je dar, který v sobě zahrnuje všechny ostatní dary.

*„Duch svatý není jen tak ledajaký Boží dar. Je to největší dar Boží milosti, díky kterému můžeme mít podíl na všech požehnáních, které pro nás Otec a Syn připravili.“* (Ef 1,3)<sup>24</sup>

*„Kristus přislíbil své církvi dar Ducha svatého. Toto zaslíbení platilo pro první učedníky stejně, jako platí pro nás. Má však také podmínku. Mnoho lidí slibu věří, činí si na něj nárok, mluví o Kristu a Duchu svatém, ale marně. **Nepoddávají se Božímu vlivu** a nenechávají se vést Boží mocí.“* (Touha věků) Mnoho lidí se Bohu nepodřídilo – často z nevědomosti – a rozhodují o svém životě sami. To je možná příčina nedostatku Ducha svatého. Proto se naše následující téma týká odevzdání se Ježíši Kristu.

---

22 Nach Garrie F. Williams, *Erfülltsein vom Heiligen Geist – Wie erfahren wir das?* (Lüneburg, 2007), s. 78,79

23 E. G. White, *Das Leben Jesu*, (Hamburg, 1973), s. 323 [331,332]

24 Johannes Mager, *Auf den Spuren des Heiligen Geistes*, (Lüneburg, 1999), s. 114

## Osobní svědectví

Smysl *Odevzdání se Ježíši Kristu* jsem začal plně chápat v době, kdy jeden můj kamarád, kazatel, nečekaně zemřel. Bylo mi tehdy 36 let a mne napadla otázka: „Co by se stalo, kdyby Bůh do služby kazatele povolal mne?“

V žádném případě to nebyla součást mých životních plánů, proto jsem celý týden vedl tvrdý boj. Ráno, v poledne i večer jsem s Bohem vyjednával. Pokaždé jsem mu řekl, proč se nechci stát kazatelem, čím bych mohl sloužit místo toho. Po týdnu jsem si musel přiznat, že Bůh zjevně moje námitky nebere vážně. Když jsem si ten večer klekl u své postele a nevěděl jsem, co říct, ozval se v mé mysli tichý hlas: „**Bůh tě miluje!**“ Pomyslel jsem si: „Ano, to vím.“

Důvěra v Boží lásku mě po několika minutách vedla k tomu, že jsem se Bohu cele **odevzdal**. Moje srdce naplnil nevýslovný pokoj. Pán mě skutečně po roce a půl povolal do kazatelské služby. Za to jsem mu nesmírně vděčný. Byla to čistá Boží láska a jeho moudrost, která mě vedla jinou cestou, než jsem chtěl já. Dnes si zcela jasně uvědomuji, že odevzdání se Ježíši přináší do mého života velké požehnání. Bůh mě v životě vedl tou nejlepší cestou.

## Bezvýhradné odevzdání se Ježíši změnilo můj život

Začátkem roku 2014 mě začaly napadat následující otázky: „Neřekne mi jednoho dne Ježíš: „Neznám tě!?“ Nepatřím k těm pěti pošetilým pannám?“ Velmi jsem se tím trápila. Chtěla jsem od Boha přijmout dar věčného života, ale ne vždy jsem se ubírala tím správným směrem, mnohdy jsem měla kvůli různým věcem ve svém životě výčitky svědomí. Díky Bohu se mně dostaly do rukou knihy *Kroky k osobnímu oživení* a *Zůstávat v Ježíši*. Když jsem si je přečetla, uvědomila jsem si, že se musí v mém životě něco změnit. Pro lepší pochopení jsem je pročetla ještě jednou. Vedle těchto knih jsem také byla zasažena živým svědectvím hluboce věřící sestry, která se teprve před několika měsíci stala duchovní křesťankou. V této chvíli mohu s jistotou říci, že i já jsem tehdy byla tělesným člověkem, a kdybych zemřela, musel by mi Ježíš říci: „Neznám tě.“ Díky Bohu za tyto knihy, které mi ukázaly, jak se stát duchovním křesťanem.

**Jakmile jsem se bezvýhradně odevzdala Ježíši, změnil Bůh během jednoho měsíce celý můj život.** Každé ráno vstávám o půl páté a studuji Boží slovo. Z vlastní síly by to bylo dříve nemyslitelné, protože spánek byl pro mě vždy důležitější. Modlím se jiným způsobem – duchovně. Denně se ptám svého Pána, jaký má ten den se mnou plán. A Bůh odpovídá. Každý den zvu Ducha svatého do svého srdce, aby v něm přebýval a působil. Mám jasnější myšlenky, oblékám se jako žena přirozeněji a kromě toho jsem přestala neustále jíst. Jsem schopna se pokojněji vypořádat s mnoha denními úkoly a stres se už neodráží na mém žaludku. To vše bych nikdy ve své vlastní síle nezvládla. Rovněž můj muž po třech týdnech poznal, že v mém životě došlo k jistým změnám. Podotkl: „Ty jsi mnohem klidnější.“ Během studia Božího slova mě najednou napadá spousta otázek, o kterých jsem kdysi vůbec nepřemýšlela. Toužím jít do hloubky. Dříve jsem jen zřídka byla vedena Duchem svatým, abych vydala svědectví. Nyní je to moje denní zkušenost. Nepotřebuji si připravovat žádnou řeč, Bůh mi vkládá do úst ta správná slova, protože jenom On zná srdce člověka, který stojí přede mnou. I když zhřeším, jsem schopna si díky Bohu jasně uvědomit svůj stav, litovat toho, co nebylo dobré, a vrátit se zpět.

Jsem přesvědčena o tom, že bez Ježíše nemohu vykonat nic, na každém kroku potřebuji vnímat jeho přítomnost. Opakem pýchy (jak jsem dobrý, jak dobře všechno zvládám) je pokora, díky které uznáváme, že bez Ježíše nemůžeme vykonat vůbec nic dobrého. Bůh mi také daroval sílu přestat pít kávu. Dříve by to nebylo možné. Když jsem se o to pokoušela, měla jsem pět dnů hrozná bolesti hlavy, což byly silné abstinenční příznaky. Tentokrát jsem ani nepřemýšlela nad tím, jaké to pro mě může mít následky. Věděla jsem jenom, že už to takto dál nechci. Dnes už nepociťuji žádnou touhu po kávě.

Podobně tomu bylo u masa. Celá rodina jsme se masa nikdy nechtěli vzdát. Dnes pro mě není žádný problém nejíst maso.

Tento zásadní obrat v mém životě ve mně probudil obrovskou touhu po věčném životě. Nechci, aby pro mě kdy bylo něco důležitějšího než můj Spasitel Ježíš Kristus. Je jedno, jaké to pro mě bude mít následky.

Potvrdilo se, co je psáno u Ez 36,26.27: Ježíš nám chce dát nové srdce a nového ducha. Chce nás proměnit v lidi, kteří zachovávají jeho řády a jednají podle nich. Již několik let jsem bojovala s různými problémy, ale

nadarmo. Sama jsem je nemohla vyřešit. Ježíš mi chtěl pomoci nad nimi zvítězit, jen čekal, až budu připravena a ochotna s ním spolupracovat.

Ellen G. Whiteová říká: „Člověk, který se snaží získat nebe svými vlastními skutky tím, že zachovává zákon, se pokouší o nemožné.“ Přesně to jsem dělala celých 35 let. Rozumově jsem dávala za pravdu Božímu zákonu, ale nebyla jsem schopna podle něho žít. To dobré v nás může dovést pouze Ježíš, on nám daruje touhu po dobrých a prospěšných věcech a odejme touhu po špatném.

Dnes mohu potvrdit to, co je psáno v Ř 8,14: „*Neboť všichni ti, kdo jsou vedeni Duchem Božím, jsou Boží synové.*“ Proto chci každý den, každou hodinu neustále prosit Ducha svatého, prosit o to, aby v mém srdci přebýval a působil, protože ďábel nikdy nespí.

Ježíš v Mt 10,37 říká: „*Kdo má rád otce nebo matku víc než mne, není mne hoden; a kdo má rád syna nebo dceru víc než mne, není mne hoden.*“ Dlouhou dobu jsem si myslela, že to není uskutečnitelné. Dnes vím, že když Ježíš bude přebývat v mém srdci, může Bůh celého vesmíru ve mně a skrze mě působit a postarat se o mé děti a mou rodinu lépe než já. Jenom Bůh je všemohoucí a vševědoucí a do jeho rukou mohu s důvěrou každý nový den vkládat svůj život, On všechno moudře a podle svého plánu povede.

### Proč nás Bůh vyzývá k tomu, abychom se mu cele odevzdali?

V knize *Cesta ke Kristu* je odevzdání popsáno takto:

**„Bůh nás chce vyléčit, vysvobodit nás. To však vyžaduje úplné přetvoření, obnovu celé naší podstaty, musíme se cele odevzdat Pánu... Ukazuje [Bůh] nám nejskvělejší požehnání, jenž nám chce udělit svou milostí. Zve nás, abychom se mu odevzdali, aby v nás mohl konat svou vůli. Na nás záleží, abychom se rozhodli, zda chceme být vysvobozeni z otroctví hříchu, abychom mohli sdílet slavnou svobodu Božích synů.“**<sup>25</sup>

Jakmile se odevzdáme Bohu, budeme zahrnuti nesmírným požehnáním. On sám nás k tomu vyzývá, protože nás **touží** uzdravit a osvobodit. Od čeho?



Když Ježíši dovolíme, aby vedl náš život, potom nás může osvobodit od tyranství našeho vlastního Já, které je plné závisti, zloby, tvrdohlavosti, žádostivosti, závislosti, pýchy, domýšlivosti, strachu, komplexu méněcnosti atd. Měli bychom si uvědomit, že každý člověk představuje sám pro sebe ten největší problém. Ty sám jsi svým největším problémem. Jenom Bůh je schopen nás skutečně vysvobodit. Hrnčíř však může pracovat pouze s hlínou, kterou drží v ruce. Proto je tak důležité naše odevzdání se.

Bůh nás chce vysvobodit z moci hříchu a nabízí nám duchovní ochranu a vedení.

Odevzdáme-li se Ježíši Kristu, náš život se tím navíc značně ulehčí. Ellen G. Whiteová říká: *„Jestliže Bohu předáme celou svou vůli, náš život se velmi zjednoduší. Tisíce zápasů, které musíme vybojovat se zálibami vlastního srdce, se tím omezí a zkrátí.“*<sup>26</sup>

### Co říká Bible o odevzdání se?

Ř 6,13: *„Ani hříchu nepropůjčujte své údy za nástroje nepravosti, ale **vydejte sami sebe Bohu...** a své údy vydejte **Bohu** za nástroje spravedlnosti.“* Odevzdat se Bohu tedy znamená propůjčit se mu, být mu k dispozici.

Ř 12,1: *„Vybízím vás tedy, bratři, skrze milosrdenství Boží, abyste **vydali svá těla v oběť živou, svatou a příjemnou Bohu; to je vaše rozumná služba Bohu.**“*

Z jakého důvodu se podle tohoto textu máme odevzdat Bohu? *„...skrze Boží milosrdenství...“* Je to naprosto jasné: Jsme zváni k tomu, abychom se odevzdali Bohu, protože On je láska.

Odevzdat se Bohu znamená svěřit se Bohu, dát se mu cele k dispozici. Odevzdat mu svůj život jako dar, jako oběť. Ne jako starozákonní oběť, která byla spálena, ale jako živou oběť, která od chvíle oddání se Bohu bude **žít jen pro něho**.

Ze své vlastní zkušenosti mohu říci, že dříve jsem zasvěcení vnímal jako jisté omezení. Zpětně ale zjišťuji, že se pro mě stalo obrovským požehnáním.



Johannes Mager k tomu říká: „*Obětovat se, vydat se, svěřit se, dát se cele k dispozici, to jsou závažná a zároveň radostná slova. Zasvěcení nemá nic společného s pocity nebo náladou. Odevzdat se znamená darovat se tomu, koho člověk miluje.*“<sup>27</sup>

V 2K 5,15 čteme o následcích našeho odevzdání se: „*A on zemřel za všechny, aby ti, kteří žijí, nežili už sami sobě, nýbrž tomu, kdo za ně zemřel a* *vstal*  
*z mrtvých.*“ **Oddáme-li se Bohu, budeme naplněni touhou žít život pro Ježíše.**

Žít pro Ježíše není jenom služba Ježíši na plný úvazek, ale také: „*A všechno, cokoli činíte slovem nebo skutkem, číňte ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu a Otci.*“ Ko 3,17

Charles T. Studd jednou řekl: „*Jestliže je Ježíš Kristus Bohem a zemřel za mě, není pro mě žádná oběť příliš velká na to, abych mu ji přinesl.*“<sup>28</sup>

Charles mluví ze své vlastní zkušenosti. Byl známým vrcholovým sportovcem v Anglii. Když do svého života přijal Ježíše Krista, vzdal se své sportovní kariéry, své miliony odkázal misii a odešel do Číny pracovat jako misionář. Později působil také v Indii a nakonec v Africe. Misijní společnost, kterou založil, je dodnes celosvětově aktivní a sdružuje 1 800 misionářů. Charles odevzdal svůj život Ježíši.

### Ježíšovo odevzdání se nám a pro nás

Neměli bychom přehlédnout něco velice důležitého. Zasvěcení není jednostranná záležitost. Ježíš byl ten, který sám sebe daroval jako první. Dal všechno, co jen Bůh může dát, a také nás vybízí k tomu, abychom dali všechno, co jako lidé můžeme dát. Na obou stranách jde tedy o všechno – pouze s tím rozdílem, že Boží maximum a moje maximum se vůbec nemůže srovnávat. Nikdo však nemůže dát víc než všechno.

### Pět úrovní odevzdanosti

Dean M. Kelley mluví o pěti úrovních odevzdanosti:

- Darovat peníze je ten nejnižší stupeň odevzdanosti.

---

27 Johannes Mager in *Unser größtes Bedürfnis*, Hrsg. Werner E. Lange, (Lüneburg, 2011), s. 48  
28 Norman P. Grubb, *Charles T. Studd – Kein Opfer zu groß*, (Basel, 1986)

- Následuje čas, který jsme ochotni věnovat.
- Potom odevzdání svých sil a schopností, naše nasazení.
- Následně odevzdání všech našich obav a nadějí.
- A nakonec **odevzdání našeho celého Já, to znamená předání naší vůle a našeho života Ježíši Kristu.**<sup>29</sup>

Poslední bod popisuje skutečnou oddanost.

Je úžasné, když se odevzdáme našemu nebeskému Otci s plnou důvěrou v jeho lásku a nenecháme to dojít tak daleko, jak to udělal marnotratný syn v Ježíšově podobenství. Dostal se až na samé dno svého života a až tehdy se rozhodl vrátit zpět. Když se přiblížil k rodnému domu, otec mu běžel naproti a pevně ho sevřel v náručí. Přijal ho zpět za svého právoplatného syna. Tehdy si syn znovu uvědomil, jako moc ho otec miluje. Láska proměnila beznaděj v oddanost.

### Tragická událost

K lepšímu porozumění těchto věcí nám může pomoci událost, která se kdysi stala ve Francii.

Žena bohatého Francouze držela lahvičku s jedem. Měla v úmyslu si kvůli problémům ve svém manželství vzít život. *Včera si postěžovala svému muži. On se zarazil a udiveně odpověděl: „Co vlastně chceš? Máš šekovou knížku, s mými penězi můžeš nakládat, jak se ti zlíbí, vlastníš můj dům, jíš u mého stolu. Všechno, co ti může přinést bohatství a postavení, ti náleží, a přesto si stěžuješ?“ „Chci tvoje srdce, toužím po tvé lásce.“ On jen zvolal: „To mít nemůžeš. Ty víš, že mé srdce náleží jiné. Všechno ti patří, ale moje srdce, moji lásku, to po mně nemůžeš chtít.“*<sup>30</sup>

Žádný člověk, který někoho miluje, by v tomto případě nebyl šťastný. Ženě nešlo o to, co její muž vlastní, ale záleželo jí na něm, na člověku samotném.

*„Náš velký Bůh nechce ode mě „něco“. On si žádá mne. Ježíš nechce část mého času nebo majetku, nechce ani mé nadání nebo schopnosti.“*<sup>31</sup> On chce mne, protože mne miluje a chce mne učinit šťastným.

---

29 Dean M. Kelley, *How Adventism can stop growing*, Ministry, (Febr. 1983), s. 4

30 Oswald Smith, *Det Mensch, den Gott gebraucht*, s. 26

31 Johann Mager in *Unser größtes Bedürfnis*, Hrsg. Werner E. Lange, (Lüneburg, 2011), s. 48

Měli bychom se „obětovat“, odevzdat se se vším, čím jsme a co máme. Měli bychom se odevzdat Boží péči, jeho vedení, nařízení a jeho vůli. To je pravá bohoslužba, ke které nás vyzývá Římanům 12,1.

Když Boží slovo hovoří o úplném odevzdání se, které je tou pravou bohoslužbou, znamená to, že **zasvěcení se Bohu je to nejrozumnější, co můžeme udělat**. Co jiného by udělal nemocný člověk, než se svěřit do rukou fundovaného lékaře? Když bloudím, není nic rozumnějšího, než se svěřit spolehlivému průvodci.

Ve srovnání s Bohem jsem ubohý, bláhový a bezmocný. Není tedy moudré se cele svěřit do Božích rukou? Svěřit se někomu, kdo mě stvořil, kdo mě chtěl mít, kdo mě miluje a kdo se postará o všechny mé potřeby?

Jestliže se tedy odevzdám Bohu, jeho nekonečná láska a moc stojí na mé straně. **Úplné odevzdání se Bohu není prohra, ale velká výhra. Je to začátek života, který povede sám Bůh.** Začátek života v hojnosti, kterou nám chce Ježíš dopřát. (J 10,10)

Zasvěcení, o kterém mluvíme, také souvisí s vítězstvím nad zlem, protože ve Zjevení 12,11 se říká: „*Oni nad ním [satanem] zvítězili pro krev Beránkovu*

*a pro slovo svého svědectví; a nemilovali svou duši až na smrt.*“ Jedině tehdy, když se Bohu cele oddáme, můžeme zvítězit nad hříchem a satanem.

Ellen G. Whiteová v knize *Kristova podobenství* píše: „*Nikdo nemá tvrdit, že nemůže odstranit své povahové vady. Dojdeme-li k takovému přesvědčení, určitě se připravíme o věčný život. Nemožnost spočívá ve tvé vlastní vůli. Když nechceš, nezvítězíš. Tím pravým problémem je zkaženost neposvěce-ného srdce a neochota podřídit se Božímu vedení.*“<sup>32</sup>

„*Ježíš přijímal denně Ducha svatého. Stejně tak se stane každému následovníku Ježíše Krista, když se mu cele odevzdá. Sám náš Pán nás vyzývá: „Naplnujte se Duchem.“ (Ef 5,19) Tento pokyn je zároveň příslibem jeho naplnění. Otcí se zalíbilo, aby v Ježíši „přebývala veškerá plnost“ a „...i vy jste v něm naplnění.“ (Ko 1,19 a 2,10)*“<sup>33</sup>

Dozvídáme se, že:

---

32 E. G. White, *Christi Gleichnisse*, (Hamburg, 1966) S. 251

33 E. G. White, *Gedanken vom Berg der Seligpreisungen*, (Hamburg, 1953), s. 28/*Thoughts from the Mount of Blessing*, MB.20.3 egwwritings.org

- Duch svatý přebýval v Ježíši bez jakéhokoliv omezení.
- Ježíšovým přáním je, abychom žili v plné oddanosti. Jedině tak v nás může Duch svatý přebývat ve stejné míře.
- Z tohoto důvodu nás sám Ježíš jasně vyzývá: „*Naplňujte se Duchem.*“ (Ef 5,19) V řeckém textu stojí: „*Nechejte se vytrvale a stále znovu naplňovat Duchem svatým.*“
- Jeho záměrem je, abychom žili v plnosti (J 10,10; Ko 2,10).<sup>34</sup>

### Co nám může bránit v odevzdání se?

V mém případě to byla starost o zaměstnání. Přesněji řečeno, byla to obava, že by mě Bůh mohl po úplném odevzdání se povolát do kazatelské služby.

Edwin Orr měl jiné zábrany. Jako mladý muž věděl, že by v jeho životě dojít mělo k zasvěcení.

„Poprvé ve svém životě jsem cítil, že ke mně mluví Bůh. Promlouval v mém srdci skrze Ducha svatého. Vyjádřil jsem Pánu, že jsem připraven se pro něho všeho vzdát. Hlas v mém srdci se zeptal: ‚Jak je to s tvými oblíbenými hříchy?‘ ... Vyznal jsem je tedy a slavnostně přislíbil, že je už nikdy neudělám. Hlas v mém srdci se však ptal dál: ‚Jak je to s tvou vůlí?‘ To mě překvapilo. ... Řekl jsem Pánu, že jsem připraven jít tam, kam mě pošle, nebo jsem ochoten zůstat, pokud to bude jeho vůle. ... Potom Boží Duch mluvil o jedné modle v mém životě. Jednalo se o dívku, kterou jsem velmi miloval. Pán se mě ptal, zda jsem připraven se jí vzdát, pokud mě o to požádá. V té chvíli jsem si uvědomil, že tomuto se moje vůle vzpírá. Takovou oběť jsem přinést nechtěl. ... Potom ke mně Duch svatý přestal mluvit. Moje srdce bylo najednou děsivě prázdné. Netrvalo dlouho a já jsem si uvědomoval svou prázdnotu natolik, že jsem znovu zatoužil po duchovní plnosti. Tentokrát jsem předal svoji vůli svému Pánu beze zbytku. Byl jsem připraven obětovat mu i tuto část svého života. ... Moje srdce bylo naplněno nepopsatelnou radostí, láskou a silou. ... Poprvé ve svém životě jsem cítil, že skutečně svého Pána a Spasitele znám a že křesťanství je víc než jen nějaké učení nebo filozofický směr.“

A Bůh skrze život Edwina Orra vykonal velké dílo.<sup>35</sup>

V mém životě bylo překážkou zaměstnání, u Edwina Orra to bylo děvče. Nezáleží na tom, co je překážkou ve tvém životě – pokud ses z nějakého důvodu dosud plně neodevzdal, svěř se se svým problémem do Božích rukou. Pán tě obdaří nekonečným pokojem.

### Bůh respektuje naše rozhodnutí

Důvěřuj Bohu! Kdybys byl vševědoucí, potom by sis přál jít přesně tou cestou, kterou tě chce vést Bůh. Každou svoji obavu nebo výhradu vůči odevzdání se můžeš svěřit Bohu, který je nekonečná láska. Náš úžasný Bůh nikdy nečiní nic proti svobodné vůli člověka, ale respektuje naši osobnost. Vždy čeká na náš souhlas a jedná až tehdy, když ho o to prosíme. Svoboda je jedním z nejcennějších darů, které nám Bůh dal. Je Božím předpokladem lásky. Jen ve svobodě se může láska plně rozvinout.

### Jsme nuceni oddáním se Bohu potlačit svoji vlastní vůli?

Když se odevzdáme Ježíši Kristu, staneme se bezmocnými lidmi? Staneme se loutkami, které Bůh jako loutkář tahá za nitky? **Ne!** Proč ne?

Odevzdáním se Bohu pouze nahradíme naši bláhovou, chybnou, neznalou a nezkušenou vůli dokonalou, předivnou a prozíravou vůlí Boží. Svěříme se tak Božímu vedení.

Nemáme se vzdát své vlastní vůle, ale **špatného používání své vůle**. Máme se zříci vůle, která se liší od vůle Boží. Přesněji řečeno: máme se vzdát své svéhlavosti.

Ellen G. Whiteová říká: „*Možná si klademe otázku: „Nemůžu se rozhodovat sám a jít svou vlastní cestou?“ Ne, nemůžeš jít svou vlastní cestou, a potom být v Božím království. Tam už totiž neexistuje „moje cesta“. V nebeském království není místo pro lidské cesty. Naše cesty se musejí ztratit v Božích cestách.*“<sup>36</sup> (Viz také Iz 53,6.)

Kdo se nenechá vést Bohem a jeho Slovem, žije podle svého omezeného rozumu a nespolehá se na „Boží navigaci“.

---

35 J. Edwin Orr, *Volle Hingabe*, (Kassel, 1965), s. 108 ff, zkráceno

36 E. G. White, *Das Wirken des Heiligen Geistes*, (Lüneburg, 2006), s. 287

*„Pokud je naše vůle zajedno s vůlí Boží, potom zůstane nedotčena; bylo by dokonce převrácené se jí vzdávat.“<sup>37</sup>*

Ellen G. Whiteová dokonce říká: *„**Lidská vůle**, která spolupracuje s vůlí Boží, se stává **všemocnou**. Všechno, k čemu nás Pán vybízí, může být dokonáno v jeho síle. Každé jeho povolání je zároveň uschopněním.“<sup>38</sup>*

*„Když se necháme vést Božím Duchem, potom nejsme sevřeni nebo omezeni. Žijeme naopak ve velké svobodě. V 2K 3,17 čteme: „Kde je Duch Pánův, tam je svoboda.“<sup>39</sup>*

### Život pod Božím vedením

Nestojí Přísluví 3,5.6 v protikladu s tím, co jsme si již řekli? *„Důvěřuj Hospodinu celým svým srdcem, nespolehej se na svoji rozumnost. Poznávej ho na všech svých cestách, a on napřímí tvé stezky.“*

Někteří se domnívají, že jsme zde vedeni k tomu, abychom přestali používat vlastní rozum. Máme tedy odložit hlavu v šatně, jak se někde lidově říká? Opak je pravdou. Bůh si přeje, abychom svůj rozum používali. Zve nás k tomu, abychom svůj rozum spojili s jeho neomezeným rozumem. Copak Bůh nedaroval Danielovi a jeho přátelům, kteří ho ze srdce poslouchali jak v maličkostech, tak ve velkých věcech, desetkrát vyšší inteligenci? Bůh chce, abychom využívali plný potenciál svého mozku, a zároveň byli propojeni s jeho neomezeným rozumem.

Je to jako s používáním navigace. Při jízdě musíme používat svůj mozek naplno, ale při odbočování, omezení rychlosti, v zácpách a objíždkách, při hledání nejlepší cesty k cíli nebo při zjišťování doby trvání jízdy na určité místo se člověk rád spolehne na navigaci. – Vzpomínám si na to, jak jsem si jednou půjčil navigaci, protože jsem se potřeboval dostat v Mnichově na místo, které jsem tolik neznal. Navigace mě perfektně bez problémů dovedla až do cíle.

Spolehni se na Boha, na jeho řády, směrnice a rady a pokračuj v cestě životem pod Božím vedením.

---

37 H. W. Smith, *Christsein täglich*, s. 73

38 E. G. White, *Im Dienst für Christus*, (Advent-Verlag), s. 315

39 David Wolkwitz, *Der Weg zu einer kraftvollen Erweckung*, (NRW-Vereinigung), s. 25

## Nedůvěra vůči přístrojům

Během druhé světové války letělo britské letadlo ze Sicílie směrem do severní Afriky. Všechna letiště byla neosvětlená, piloti se museli spolehnout jen na své přístroje. I když dosud neuplynul čas potřebný k letu, přístroje ukázaly, že dosáhli cíle. Protože to však považovali za nemožné, letěli dál. Až daleko nad Saharou poznali svoji chybu. Došlo jim palivo a byli nuceni nouzově přistát v poušti. Protože u sebe neměli dostatek vody, přišla celá posádka letadla o život.

Když bylo letadlo později nalezeno, zjistilo se, že všechny přístroje pracovaly bezchybně. Letadlo se dostalo do vzdušných proudů, a tak doletělo do cíle dřív, než se očekávalo. Piloti ovšem důvěřovali více svému úsudku než přístrojům, a to se jim stalo osudným. Učinili špatné rozhodnutí.<sup>40</sup>

My se můžeme cele spolehnout na Boží vedení. Je lepší důvěřovat Bohu a jeho slovu než svému vlastnímu úsudku!

## Charakterní lidé

Odevzdáním se Ježíši Kristu se nestaneme lidmi bez vlastní vůle, ale charakterními a zásadovými lidmi, kteří zastávají své stanovisko s moudrostí a zdvořilostí. Vzpomeňme ještě jednou Daniela a jeho přátele: Jako mladí lidé osvědčili věrnost Bohu v záležitosti týkající se stravy (první kapitola), ve třetí kapitole pak čteme o jejich ohromujícím rozhodnutí před rozpálenou pecí a šestá kapitola popisuje jednání Daniela, coby staršího muže, tváří v tvář lví jámě.

## Vlastní hodnota a hodnota Ježíše Krista

Kdo se oddá Kristu, nemusí se už starat o vlastní hodnotu, protože mu byla udělena mnohem vyšší hodnota Kristova. V knize *Cesta ke zdraví* (dřívější název: *Ve šlépějích velkého Lékaře*) stojí: „Mnozí z těch, kdo jsou schopni odvést vynikající práci, vykonají jen málo, protože se málo snaží. Tisíce lidí žijí tak, jako by neměli žádný velký cíl, pro který stojí za to žít, jako by neměli žádný ideál, jehož chtějí dosáhnout. Jedna z příčin toho tkví v tom,



*že sami sebe oceňují nízko. Kristus za nás zaplatil nekonečnou cenu a chce, abychom sebe hodnotili podle ceny, kterou zaplatil.“<sup>41</sup>*

Jedna sestra mi napsala, že od té doby, co denně prosí o Ducha svatého, našla svoji hodnotu v Ježíši Kristu.

### Prosba o odevzdání vůle

„Jeden mladý muž toužil po pastoračním rozhovoru, protože chtěl být naplněn Duchem svatým. Dost se tím trápil. Kazatel se ho zeptal: „Odevzdal jste svou vůli cele Bohu?“ „Myslím si, že ne tak docela.“ „Tedy,“ řekl kazatel, „dokud svou vůli neodevzdáte Bohu úplně, je zbytečné prosit [o naplnění Duchem svatým]. Nechcete ji Pánu předat v této chvíli?“ „Já nemohu,“ odpověděl tento muž. „Jste připraven, že to pro vás udělá Bůh?“ „Ano,“ odpověděl. „Tak ho o to požádejte.“

Modlil se tedy: „Bože, zbav mě mé svévole. Dej, abych se cele odevzdal tvé vůli. Vezmi si moji vůli. Prosím tě o to ve jménu Ježíše Krista.“ Potom se kazatel zeptal: „Stalo se tak, jak jste prosil?“ „Ovšemže,“ řekl, „prosil jsem Boha v souladu s jeho vůlí, proto jsem si jistý tím, že mě vyslyšel a že mám to, oč jsem ho prosil. (1J 5,14.15) Ano, je tomu tak, moje vůle je pryč.“ Potom kazatel řekl: „Proste teď Boha o křest Duchem svatým [naplnění Duchem svatým].“ Muž se tedy modlil: „Bože, pokřti mě právě teď Duchem svatým. Prosím tě o to ve jménu Ježíše.“ – A stalo se tak okamžitě, jakmile odevzdal Pánu svou vůli.<sup>42</sup>

Nejúžasnější je to, že náš láskyplný nebeský Otec je dokonce připraven na základě naší prosby vytvářet v nás podmínky pro přijetí Ducha svatého.

Na příkladu této modlitby si můžeme uvědomit dvě věci. Mladý muž jednak citoval ve své modlitbě zaslíbení. Spoléhal se na Boží příslib, že Bůh vyslyší modlitby, které jsou v souladu s jeho vůlí, a že nás vyslyší v té chvíli, kdy mu předkládáme naše prosby. (Úžasná cesta modlitby se zaslíbeními je podrobně a prakticky vysvětlena v brožurce *Kroky k osobnímu oživení*,

H. Haubeil, kapitola 4.)

Dále se rozhodl přijmout Boží pomoc, aby se mu mohl cele odevzdat.

---

41 E. G. White, *Der weg zur Gesundheit*, (Winterswijk, 1985), s. 388

42 R. A. Torrey, *Der Heilige Geist – Sein Wesen und Wirken*, (Herold-Verlag, 1966), s. 150



„Modli se ze srdce: Pane, věřím, že jsi zemřel proto, abys mě vykoupil. Jestliže mi přikládáš tak velkou hodnotu, že jsi za mě položil svůj život, chci ti na to odpovědět. Vkládám svůj život se všemi jeho příležitostmi ve své slabosti do tvé ochrany a péče.“<sup>43</sup>

### Kormidlem našeho života je schopnost činit rozhodnutí

Uvědomme si, že schopnost činit vědomá rozhodnutí určuje směr našeho života. Abychom lépe porozuměli důležitosti této schopnosti, uvedu příklad: Trup slavné osobní lodi „Queen Elizabeth“ váží třináctsetkrát víc než její kormidlo. To znamená, že kormidlem lze řídit hmotu, která je třináctsetkrát těžší než kormidlo samotné. Kormidlo představuje naši schopnost činit v životě rozhodnutí. Když se rozhodneme přijmout Boží vůli, pak nám Bůh dává k dispozici veškeré potřebné zázemí.

### Výzvy

V souvislosti s naším odevzdáním se Kristu musíme učinit jedno zásadní rozhodnutí: Chceme žít sami pro sebe, nebo pro Boha? Obzvláště mladí lidé, ale i všichni ostatní si musejí položit otázku, zda je jejich život určován vlastní sebestředností a sobectvím, nebo zda chtějí sloužit Bohu.

Materiální hojnost a tělesné požitky mohou svádět k iluzi štěstí, ale nemohou nás trvale uspokojit, a proto stále toužíme po něčem dalším. Čím více máme, tím více chceme. Nakonec zjistíme, že nás tyto věci ovládají.

Další výzva, se kterou se musíme vypořádat, tkví v tom, že možná jiní lidé, jež mají v našem životě určitou autoritu, jako například rodina, škola, sbor, firma nebo společnost, na nás směřují svá očekávání, která však odporují Božím očekáváním.

Pokud se odevzdáme Ježíši Kristu, budeme mít sílu a odvahu dát přednost Božím očekáváním a naše stanovisko moudře a zdvořile obhájit (viz Daniel 1).

---

43 E. G. White, *Glaube und Werke*, (Lüneburg, 2005), s. 13 / *Faith and Works*, FW 16.2, [egwwritings.org](http://egwwritings.org)

## Postačí, když se Bohu odevzdáme jednou v životě?

Při svém obrácení člověk prožije zásadní odevzdání se Bohu. To se děje skrze modlitbu a po seznámení se s biblickým učením na základě rozhodnutí člověka bývá zpečetěno křtem a má mít platnost na věky. Boží slovo označuje toto zásadní oddání se Ježíši smlouvou s Bohem.

Něco jiného je každodenní odevzdávání se Bohu. Protože je často označováno také jako oddání se, zasvěcení nebo posvěcení, dochází občas k nejasnostem, co má člověk na mysli. Budu ho tedy pro snadnější rozeznání nazývat **posvěcením**. Každodenním posvěcením, odevzdáním, oddáním nebo obrácením je myšleno to, že i v dnešním dni chci svým životem naplňovat onu základní smlouvu, kterou jsem uzavřel s Ježíšem Kristem, že i dnešní den si stojím za svým spojením s Bohem. Z tohoto důvodu je dobré se denně modlit v tomto smyslu: Pane, zasvěcuji se ti se vším, co jsem a co mám.

Když se k tomuto vztahu přiznám, potom si nemusím dělat žádné starosti. Bůh je schopen ochránit to, co mu bylo svěřeno. Bůh si vždy stojí za svým slovem. Nikdy nepožádá o rozvod. Naše smlouva s Kristem je totiž v Bibli přirovnávána k manželství.

**Morris Venden** k tomu říká: „*Nemá žádný smysl se oženit, pokud člověk nemá v úmyslu zůstat ženatým. A zůstat ženatým může člověk jediné tehdy, když se předtím oženil a každý den se znovu a znovu přiznává ke svému partnerovi a obnovuje vůči němu svoji oddanost.*“<sup>44</sup>

Abychom mohli stále prožívat ty dobré důsledky prvního odevzdání se, je nutné zůstat v Ježíši. Z tohoto důvodu Ježíš mluví v 15. kapitole Janova evangelia dvanáctkrát o zůstávání v něm, například ve verších 5 a 7:

„**Kdo zůstává ve mně a já v něm**, ten nese hojné ovoce; neboť beze mne nemůžete činit nic.“

„**Zůstanete-li ve mně a zůstanou-li mé výroky ve vás**, požádejte, oč chcete, a stane se vám.“

Vidíme, že život v hojnosti souvisí se zůstáváním v Ježíši. Jedině ve společenství s ním jsme schopni žít plodný život, život v radosti, síle, vítězství a s hodnotnými schopnostmi. Bůh je schopen skrze náš život učinit velké věci. Když nás tato pravda strhne, zásadně změní náš život.

Přemýšlení o oddání se Ježíši Kristu chceme ukončit písní, která je zároveň modlitbou:

Přijmi mě, ó Boží Synu  
Ty jsi Stvořitel, já jsem hlína,  
přetvoř mě podle svého záměru.  
Čekám, až mě přijmeš.

Přijmi mě, ó Boží Synu,  
zkoušej mě, zkoumej mě u trůnu milosti,  
jenž je bělejší než sníh. Pane, obmyj mě,  
abych byl vždy tvůj.

Přijmi mě, ó Boží Synu.  
Žij teď svým Duchem ve mně,  
buď v mém srdci jediným Králem,  
ať všichni vidí, že jsem cele tvůj.<sup>45</sup>

### **Odevzdání je klíčem**

- k záchraně,
- ke znovuzrození,
- k vítězství nad každým pokušením a hříchem,
- k naplnění Duchem svatým.<sup>46</sup>

## KAPITOLA 3

### JEŽÍŠ V TOBĚ

*Za jakých okolností ve mně žije Ježíš?*

*Jaký vliv to má na můj život?*

*Vrcholem všeho dosažitelného je být naplněn veškerou plností Boží.*

---

45 Text von CD, Männerquartett, *Die Hoffnungsträger*, 59302 Oelde

46 Podle Garrie F. Williams, *Erfülltsein vom Heiligen Geist – Wie erfahren wir das?* (Lüneburg, 2007), s. 78–79

E. G. Whiteová: „Pravé náboženství znamená, že Kristus přebývá  
v našem srdci.“<sup>47</sup>

*„Kristus v nás přebývá prostřednictvím Ducha a přijetí Ducha do srdce  
vírou je počátkem věčného života.“<sup>48</sup>*

Všimněme si, že:

1. Kristus přebývá v našem srdci skrze Ducha svatého,
2. Božího Ducha přijímáme vírou,
3. to je začátek věčného života.

Velmi cenné je pro mě poznání, že Ježíš chce v našem srdci přebývat prostřednictvím Ducha svatého, a pokud jsem jím naplněn, skutečně ve mně přebývá. Je to úžasná biblická pravda.

### Zůstávat v Kristu

Ježíšovým přáním je prožívat s námi nejenom vřelé společenství prostřednictvím Ducha svatého v našem srdci, ale jde mu také o stálost a prohlubování našeho vztahu s Bohem.

Ježíš v J 15,1–17 říká: „Zůstaňte ve mně, a já ve vás.“ To je nádherné pozvání a současně jasný pokyn. Znamená to, že být stálým křesťanem je možné v Boží síle.

Ježíš dvanáctkrát používá sloveso „zůstat“. Přeje si, abychom s ním měli trvalý vztah.

K Ježíšově výzvě „Zůstaňte ve mně, a já ve vás“ (J 15,4) se Ellen G. Whiteová vyjadřuje takto:

*„Zůstávat v Kristu znamená*

- *neustále přijímat jeho Ducha,*
- *cele se odevzdat jeho službě.“<sup>49</sup>*

Na jiném místě říká: „Abychom šli kupředu, potřebujeme být v neustálém spojení s Božím prostředníkem. Možná že máme jistý díl Ducha Božího, ale skrze víru a modlitbu bychom měli stále usilovat o větší podíl Ducha.“<sup>50</sup>

---

47 E. G. White, R&H, 24. 5. 1892, zitiert in *Christus unsere Gerechtigkeit*, (Hamburg, 1962), s. 50

48 E. G. White, *Das Leben Jesu*, (Hamburg, 1973), s. 379

49 E. G. White, *Das Leben Jesu*, (Hamburg, 1973), s. 675

50 E. G. White, *Das Wirken des Heiligen Geistes*, (Lüneburg, 2006), s. 243

*„Ježíš v nich bude přebývat a umožní, aby na ně působil vliv jeho posvěcujícího Ducha, který přinese životodárnou sílu do lidské duše.“<sup>51</sup>*

Davidovu modlitbu můžeme vnímat jako zaslíbení: *„Stvoř mi čisté srdce, ó Bože! Obnov v mém nitru pevného ducha!“* Ž 51,12

### Síla z Božích zdrojů

*„Nebude-li v nás přebývat Kristus, nemůžeme odolat bouřím pokušení.“<sup>52</sup>*

Mnozí lidé nevědí, jak mohou od Boha čerpat sílu, proto žijí v duchovní chudobě, ačkoli *„jeho božská moc nám darovala všechno, čeho je třeba k životu a zbožnosti...“* 2Pt 1,3.

V Texasu je známé ropné ložisko, které se jmenuje Yates Pool. V době hospodářské krize se zde nacházel ranč, kde se chovaly ovce. Patřil muži jménem Yates. Chovem ovcí však nedokázal vydělat tolik peněz, aby splatil dluhy. Jednoho dne přišla do této oblasti ropná společnost a sdělila mu, že se pravděpodobně na jeho pozemku nachází ropa. Navrhli mu, že uskuteční průzkumný vrt. Onen muž souhlasil a podepsal smlouvu.

V hloubce 365 metrů narazili na obrovské ložisko ropy. Teď patřilo všechno Yatesovi! Ten den, kdy koupil půdu, také získal právo na ropu a ostatní nerostné bohatství. Multimilionář, který žil v chudobě! V čem byl jeho problém? Nevěděl, že se tam nachází ropa.<sup>53</sup>

Víš, co se píše v 2Pt 1,3.4? *„Jeho božská moc nám darovala všechno, čeho je třeba k životu a zbožnosti...“* – zbytek verše si dovolím říct svými vlastními slovy – díky vřelému vztahu s Ježíšem prostřednictvím modlitby jsme obdarováni *„vzácnými a velikými zaslíbeními“*.

V okamžiku, kdy se vírou v Krista stáváme Božími dětmi, se také stáváme Božími dědici a můžeme využívat všechny jeho zdroje. Všechno, co potřebujeme k tomu, abychom byli Božími muži a ženami a Kristovými svědky nesoucími jeho ovoce, včetně moudrosti, lásky a síly, máme k dispozici. Mnozí křesťané však žijí v duchovní chudobě, protože nevědí, jak mohou využít duchovní bohatství, kterým jsou Bohem obdařeni. Žijí

---

51 E. G. White, *Das Wirken des Heiligen Geistes*, (Lüneburg, 2006), s. 242

52 E. G. White, *Das Leben Jesu*, (Hamburg, 1973), s. 592 [599, 600]

53 Bill Bright, *Erfüllt vom Heiligen Geist – Wie Erfährt man das?* (Neuhausen-Stuttgart, 1971), s. 27

jako Yates před objevením ropného ložiska; neuvědomují si, že jim náleží nesmírné bohatství.<sup>54</sup>

### Nejnaléhavější Ježíšova výzva: Prosba o Ducha svatého

V Bibli se nachází jediné místo, kde nás Pán Ježíš Kristus důrazně a láskyplně vyzývá k tomu, abychom prosili o Ducha svatého. Neznám jiné místo v Bibli, kde by nám Ježíš kladl něco na srdce s takovou laskavou naléhavostí, vyjma jeho pozvání zůstat v něm – to se nachází ve stati o modlitbě. Prosbu o Ducha svatého najdeme u Lukáše 11,9–13. (Viz Kapitola 1: Ježíš a jeho největší dar.)

### Ježíšův příkaz: Buďte naplněni Duchem svatým!

V této kapitole se chceme zastavit u důležitého biblického výroku: „**V něm jste i vy dosáhli plnosti.**“

Ellen G. Whiteová říká: „Ježíš ... přijímal [denně] bez omezení Ducha svatého. Stejně tak se stane každému následovníku Ježíše Krista, když se mu cele odevzdá [a denně bude prosit našeho Pána o Ducha svatého], aby v něm mohl přebývat Duch svatý.“<sup>55</sup> Sám náš Pán nás vyzývá: „Naplnujte se Duchem.“ (Ef 5,19) Tento pokyn je zároveň příslibem jeho naplnění. Otcí se zalíbilo, aby v Ježíši „přebývala veškerá plnost“ a „...i vy jste v něm naplnění.“ (Ko 1,19 a 2,10)<sup>56</sup>

Dozvídáme se, že:

- Duch svatý přebýval v Ježíši bez jakéhokoliv omezení.
- Ježíšovým přáním je, abychom žili v plné oddanosti. Jedině tak v nás může Duch svatý přebývat ve stejné míře.
- Z tohoto důvodu nás sám Ježíš jasně vyzývá: „Naplnujte se Duchem.“ (Ef 5,19)
- Jeho záměrem je, abychom žili v plnosti (J 10,10; Ko 2,10)
- Proto je nutné zůstat v něm. Přítomnost Ježíše v nás přináší velké a hodnotné důsledky.

---

54 Bill Bright, *Erfüllt vom Heiligen Geist – Wie Erfährt man das?* (Neuhausen-Stuttgart, 1971), s. 27

55 E. G. White, *Thought from the Mount og Blessing*, s. 21

56 E. G. White, *Thought from the Mount og Blessing*, s. 20

## Prosit s vírou

Jedná se však o to, abychom prosili s vírou. „*To proto, ... abychom **skrze víru** přijali zaslíbení Ducha.*“ (Ga 3,14) „*Bez víry však není možné zalíbit se Bohu*“ (Žd 11,6 ČEP). „... *aby Kristus **skrze víru** přebýval ve vašich srdcích*“ (Ef 3,17). Když prosíme o Ducha svatého, musíme si být jisti tím, že jsme ho obdrželi. Náš úžasný Bůh nám ukázal, jakým způsobem toho můžeme dosáhnout: *prostřednictvím modlitby se zaslíbeními.*

(Toto téma je podrobně popsáno v knížce *Kroky k osobnímu oživení*, kapitola 5: *Klíč k praxi.*)

Ellen G. Whiteová dokonce říká: „**Boží moc čeká na to, až si ji vyžádáme a přijmeme ji.**“<sup>57</sup>

David Wolkwitz říká: „*Umíte si představit, že byste něco od Boha „vyžadovali“? V tomto případě mimořádný dar Ducha svatého? Taková myšlenka nám nahání úzkost a strach. Jenom na to pomyslet považujeme za neuctivé, až rouhavé. A přesto tento výraz používá na mnoha místech ve svých spisech Boží služebnice Ellen G. Whiteová. Co tím sleduje?*

*Především z toho poznáváme, že Bůh by nám chtěl tento dar dát, protože nás miluje a protože Ducha svatého potřebujeme. Znamená to také, že jeho dar je pro nás velmi důležitý. Jestliže je nám tedy řečeno, že tento dar obdržíme, až o něho požádáme, potom je jasné následující: Když ve svém životě toužíme po **trvalé přítomnosti Ježíše**, aby nás vedl a směřoval, potom smíme s vědomím své oddanosti vůči Bohu plni důvěry a naděje žádat*

*o Ducha svatého. O tom je třeba hluboce a důkladně přemýšlet.*“<sup>58</sup>

Slovo „vyžadovat“ v sobě skrývá silný zájem, jde o něco, co nutně potřebuji nebo co bych chtěl mít. Tento výraz v sobě obsahuje vážnost a opravdovost prosícího.

Naše zábrany tedy můžeme odložit, když si uvědomíme, že „*s radostí jim splní [Bůh] i ty nejodvážnější prosby, aby mohli oslavit jeho jméno.*“<sup>59</sup>

Skutečně jde o to se každý den celým svým srdcem odevzdat Ježíši a vírou získat velký dar, dar Ducha svatého.

---

57 E. G. White, *Testimonies to Ministers*, s. 175

58 David Wolkwitz, *Der Weg zu einer kraftvollen Erweckung*, (NRW, Abt. Heimatmission), s. 205

59 E. G. White, *Das Leben Jesu*, (Hamburg, 1973), s. 665



## Úžasná přímluvná prosba apoštola Pavla

V Efezským 3,14–21 čteme nádhernou přímluvnou prosbu apoštola Pavla za sbor v Efezu. Co v sobě zahrnuje?

1. Pavel pro ně vyprošuje moc Ducha svatého,
2. aby prostřednictvím Ducha v nich přebýval Ježíš Kristus,
3. aby se v nich rozvíjel Ježíšův charakter – ovoce Ducha –
4. a aby dosáhli plnosti Boží.

*„Z toho důvodu klekám na kolena před Otcem našeho Pána Ježíše Krista, po němž má své jméno každá rodina v nebesích i na zemi, aby vás podle bohatství své slávy **posílil mocí skrze svého Ducha na vnitřním člověku, aby Kristus skrze víru přebýval ve vašich srdcích** a abyste byli zakořeněni a založeni v lásce, a tak abyste byli se všemi svatými schopni pochopit, jaká to šíře a délka a výše a hloubka, a poznat Kristovu lásku, která převyšuje poznání, a tak **byli naplněni až do vsí plnosti Boží.**“* Výsledek této prosby tedy souvisí s 2K 4,16 („...ten vnitřní [člověk] se však den ze dne obnovuje...“):

- Je potřebné, abychom každý den s vírou prosili o nové naplnění Duchem svatým.
- Jedině takto v nás může přebývat Kristus.
- Pro bohatství jeho slávy se v nás posilní vnitřní člověk. Boží moc – to je nadpřirozená síla.
- Tím se naše srdce naplní Boží láskou a budeme vnitřně proměňováni.
- To je cesta k životu v plnosti Boží. (J 10,10; Ko 2,10)

## Jak mohu získat vnitřní sílu?

Podstatu života víry nám ukazuje verš 16: *„...aby vás podle bohatství své slávy posílil mocí skrze svého Ducha na vnitřním člověku.“*

Potřebujeme sílu. Život plný síly přináší radost. Náš úžasný Bůh chce, abychom měli pro náš život nadmíru síly. Tuto sílu pro našeho vnitřního člověka obdržíme skrze Ducha svatého. V sešitě *Kroky k osobnímu oživení*<sup>60</sup> je představeno, proč je nutné se denně zasvěcovat Ježíši a denně prosit o Ducha svatého. Prostřednictvím modlitby se zaslíbeními si

můžeme být jisti tím, že jakmile budeme prosit o Ducha svatého, tak ho skutečně obdržíme. Prosím, přečtěte si tyto pasáže ještě jednou. Je to velmi důležité.

### Kristus v nás

Co následuje podle 17. verše? „**...aby Kristus skrze víru přebýval ve vašich srdcích a abyste byli zakořeněni a založeni v lásce.**“

Uvědomujeme si dostatečně tuto úžasnou skutečnost? Když žijeme v Duchu svatém, potom je samozřejmostí, že Ježíš žije v našem srdci. Nemůžeme to ani cítit ani nějakým způsobem změřit. Musíme tomu uvěřit. Když tomu věříš, potom si s ním občas povyprávěj. Můžeš mu říct: „Děkuji ti, Pane Ježíši, že jsi v mém srdci.“ Nebo: „Pane, mám takovou radost z toho, že ve mně žiješ.“

Andrew Murray říká: „Ježíš tě tímto způsobem vtahuje do životního společenství se sebou samým s tím záměrem, aby se jeho život stal součástí tvého života.“<sup>61</sup>

Ellen G. Whiteová říká: „Působením Ducha svatého žije Kristus ve věřícím člověku.“<sup>62</sup> Dále pak: „V plánu znovuoobnovení Božího obrazu v člověku bylo předurčeno, že Duch svatý má zprostředkovat Kristovu přítomnost a přetvářet charakter člověka.“<sup>63</sup> Stejně jako: „Zdravý křesťan je ten, v němž Kristus, naděje na Boží slávu (Ko 1,27), získává svoji podobu.“<sup>64</sup>

Text říká, že Kristus přebývá v našich srdcích **skrze víru**. Jádrem víry je důvěra. Díky důvěře svěříme Ježíši celý svůj život. Jedná se o naše první zásadní životní odevzdání a pak o následné každodenní zasvěcení Ježíši Kristu.

### Proč je tak důležitá trvalá a úplná odevzdanost Bohu?

Boží slovo nás k tomu vyzývá v Ř 12,1: „*Vybízím vás tedy, bratři, skrze milosrdenství Boží, abyste vydali svá těla v oběť živou, svatou a příjemnou Bohu; to je vaše rozumná služba Bohu.*“ V Př 23,26 je pozvání: „*Můj synu, dej mi své srdce...*“

---

61 Andrew Murray, *Bleibe in Jesus*, (Leun, 2012), s. 149

62 Hrsg. Francis D. Nichol, *Adventist Bible Commentary*, sv. 6, (Hagerstown, 1980), s. 1112

63 E. G. White, *Das Wirken des Heiligen Geistes* (Lüneburg, 2006), s. 45

64 A.a.O., s. 41

Význam našeho odevzdání se je podrobně popsán ve druhé kapitole „Odevzdání se Ježíši“ a výborně vysvětlen v knížce „Cesta ke Kristu“ (jiný název: Kroky za Ježíšem) v kapitole „Odevzdání“: Naše odevzdání se Boží lásce nám přinese velké dobrodiní. Když Ježíši dovolíme, aby vedl náš život, potom nás může vysvobodit od kruté nadvlády našeho vlastního Já (od závisti, zloby, tvrdohlavosti atd.)

Ellen G. Whiteová píše: „Vyzbrojit někoho Božím Duchem znamená nechat ho prostoupit Kristovým životem: Duch naplní příjemce Kristovými vlastnostmi.“<sup>65</sup>

A na jiném místě je psáno: „Vítězství nezískáme velkým úsilím nebo silou, nýbrž úplným odevzdáním se Ježíši Kristu.“<sup>66</sup>

### Pochopení zjeveného tajemství

Vraťme se k Efezským 3,18: „...a tak abyste byli se všemi svatými schopni pochopit...“

Co máme všichni pochopit? To, o čem se mluví v předchozí části: Tajemství, že Kristus v nás přebývá (skrze Ducha svatého), a tím je náš život proměňován, protože jsme zakořeněni a zakotveni v Boží lásce. To znamená: Ježíš Kristus v nás projevuje svůj charakter, rozvíjí v nás svoji podobu.

Jeden náš bratr v Kristu napsal: „Pravda ‚být v Kristu‘ a Ježíšovo ‚být v nás‘ je tak jednoduché, a přesto tak těžce pochopitelné, že to většina křesťanů téměř nikdy nepoznala.“<sup>67</sup>

Pavel v Ko 1,25–27 (ČEP) říká: „Stal jsem se jejím služebníkem [církve], jak mi to uložil Bůh podle svého záměru, aby se na vás naplnilo Boží slovo, **tajemství**, které po věky a po celá pokolení **bylo skryto**, ale nyní **je zjeveno** jeho svatému lidu.“ O jaké tajemství se zde jedná? Verš 27: „Bůh jim chtěl dát poznat, **jak bohatá je sláva jeho tajemství mezi pohany: Je to Kristus mezi vámi, v něm máte naději na Boží slávu.**“

To skryté a mezitím zjevené tajemství je, že sám Ježíš v nás touží prostřednictvím Ducha svatého přebývat. Text říká, že to je pro nás nadějí

---

65 E. G. White, *The Desire of Ages*, s. 805

66 E. G. White, *Sons and Daughters of God*, ([www.egwwritings.org](http://www.egwwritings.org)), s. 279.1

67 Dennis Smith, *Abiding in Christ*, s. 12

na Boží slávu. To znamená, že se nám dostává jak života v hojnosti, který podle Božího záměru prožíváme už tady na zemi, tak věčného života, jenž je tímto také zaručen.

Ellen G. Whiteová říká k tomuto tajemství „Kristus v nás“, „naděje slávy“ (Ko 1,27) následující: **„Poznání tohoto tajemství nám nabízí klíč ke všem ostatním poznáním. Otevírá před člověkem poklady vesmíru a možnosti nekonečného rozvoje.“**<sup>68</sup>

Boží slovo používá velmi často výraz „Kristus ve vás“ nebo podobné výrazy jako „v Kristu“, „v něm“, „v Pánu“, „v Nejmilejším“. Poslední výraz je například klíčovým slovem v listu Efezským.

Vzpomeňme také na svědectví apoštola Pavla: **„...nežiji už já, ale žije ve mně Kristus.“** (Ga 2,20)

V Ř 15,18 je psáno: **„Neodvážil bych se mluvit o něčem, co by Kristus nevykonal skrze mne...“**

Jiné texty, které nám jsou možná známé:

**„Díky Bohu, který nás stále vede v triumfálním průvodu v Kristu...“** (2K 2,14)

**„Proto je-li kdo v Kristu, je nové stvoření.“** (2K 5,17) Zde se jedná o proměnu charakteru prostřednictvím ovoce Ducha.

**„...stvoření v Kristu Ježíši k dobrým skutkům...“** (Ef 2,10)

**„...mrtví v Kristu vstanou nejdříve...“** (1Te 4,16)

**„Kdo však zachovává jeho slovo, v tom se skutečně Boží láska stala dokonalou. Podle toho poznáváme, že jsme v něm.“** (1J 2,5)

**„...to učinil Bůh, když poslal svého Syna ... aby byl požadavek Zákona naplněn v nás...“** (Ř 8,3.4)

Když se podíváme do konkordance, můžeme pod klíčovými slovy „v Kristu“, „v Nejmilejším“, „v Pánu“ nebo „v něm [Kristu]“ najít mnoho dalších vzácných textů.

## ELLEN G. WHITEOVÁ K TÉMATU „KRISTUS VE VÁS“

### Důsledky jednoty v Kristu

*„Když budou Boží děti jednotní v Duchu, potom bude z jejich srdcí odstraněno každé pokrytectví a každá samospravedlnost (největší hřích židovského národa). ... Bůh zjeví své tajemství, které bylo od věčnosti skryto. Odhalí, jak bohatá je sláva jeho tajemství mezi pohany: Je to Kristus mezi vámi, v něm máte naději na Boží slávu.““ (Ko 1,27 ČEP) <sup>69</sup>*

### Josef, Daniel a jeho tři přátelé

*„Budte hotovi následovat příkladu těchto šlechetných mladých mužů! Nikdy se nestyděte za svoje společenství a za prapor k němuž náležíte. Pozvedněte svou korouhev vysoko a rozviňte jej před zraky lidí i andělů. Nenechejte se ovládat nepravou skromností nebo obezřetností, jež vám našeptává takové způsoby jednání, které jsou v rozporu s touto radou. Správnou volbou slov, stálou činností, svědomitostí a upřímnou zbožností podejte výmluvné svědectví o své víře, že Kristus kraluje v chrámu vaší duše. A vaše schopnosti bez výhrady složte k jeho nohám, aby je mohl použít ve své službě.“ <sup>70</sup>*

### Rodinný život

***„Kristus působí v každém srdci soulad a jednotu. Pokud naplňujeme Boží vůli, potom se jako muž a žena navzájem respektujeme a ctíme. Rozvíjí se v nás láska a důvěra. Všechno, co by mohlo zkalit rodinný pokoj a soulad, by mělo být důrazně potlačeno. Měla by být pěstována vlídnost a добрota. Kdo vykazuje laskavého, odpouštějícího a láskyplného ducha, zjistí, že tentýž duch se na něho odráží zpět. Kde v manželství vládne Boží Duch, tam se nevedou žádné nemístné rozhovory a řeči. Jestliže v nás Kristus skutečně nabývá své podoby a stává se nám nadějí slávy, potom v domově vládne harmonie a láska. Bude-li v srdci ženy stále přebývat Kristus, potom převládne harmonie a soulad s Kristem, který trvale přebývá v srdci muže.***

---

69 E. G. White, *Für die Gemeinde geschrieben*, Band 1, s. 406.2 / *Sel. Messages* 1, s. 386.1, [egwwritings.org](http://egwwritings.org)

70 E. G. White, *Ruf an die Jugend*, s. 16

*Společně budou dychtit po nebeských příbytcích, jež Kristus připravuje těm, kteří ho milují.“<sup>71</sup>*

*„Toužíte po rodinném životě, jaký prožíval Abraham? On sám stanovil, jak by měla být vedena jeho domácnost. Celou svou rodinu učil zachovávat Boží nařízení. Vy, jako maminky, je také musíte trpělivě vštěpovat svým dětem. Nemůžete si dovolit marnit čas věcmi, které jsou právě v módě. Učte své děti, že patří Kristu. V dnešní době musíme formovat jejich povahu. Vy, mladí muži a mladé ženy, dnes rozhodujete o vašem budoucím údělu. **Přijměte do srdce Ježíše Krista! Ochrání vás od pokušení.**“<sup>72</sup>*

### Přemožení

*„Proto je-li kdo v Kristu, je nové stvoření. Staré věci pominuly, hle, je tu všechno nové.“ (2K 5,17) „V Kristově moci **rozbíjejí** muži a ženy **okovy hříšných zvyků a zbavují se sobectví**. Z bezbožníků se stávají věřící, z opilců střízliví a ze zhýralců čisté lidé. Ti, kdo se podobali satanovi, se mění k Božímu obrazu. Tato změna je sama o sobě největším ze všech zázraků. Jedno z nejhlubších tajemství Božího slova spočívá v tom, že dokáže takovou proměnu způsobit. Nejsme schopni to pochopit; můžeme jen věřit tomu, co nám říká Písmo: „Je to Kristus mezi vámi, v něm máte naději na Boží slávu.“ (Ko 1,27 ČEP).“<sup>73</sup>*

### Ježíšovy dopisy

*„V každém ze svých dítek posílá Ježíš dopis světu. Jsi-li následovník Kristův, posílá v tobě Kristus dopis rodině, obci, ulici, v níž žiješ. Ježíš přebývající v tobě, chce mluvit k srdcím těch, kdo ho ještě neznají. Možná že nečtou Bibli nebo neslyší hlas, který k nim promlouvá z jejích stránek, nevidí Boží lásku*

*v jeho díle. Jsi-li pravým Ježíšovým zástupcem, možná právě skrze tebe pochopí něco z dobrotivosti Boží a začnou Boha milovat a sloužit mu.“<sup>74</sup>*

---

71 E. G. White, *Adventist Home*, s. 120

72 E. G. White, *Ein Tempel des heiligen Geistes*, s. 317

73 E. G. White, *Das Wirken der Apostel*, s. 471

74 E. G. White, *Der Weg zu Christus*, s. 84 / *Steps to Christ*, s. 115.1, [egwwritings.org](http://egwwritings.org)

## Zcela osobní stránka Boží lásky

V tomto vroucím spojení, které Kristus prostřednictvím Ducha svatého s námi může a také chce uzavřít, se projevuje zvláštním způsobem osobní stránka veliké Boží lásky. Je nepochopitelné, že ve mně přebývá Kristus. Ale jeho Slovo nás o tom ujišťuje, a proto tomu tak je.

V Ef 3,18 je psáno: „...*aby jste byli se všemi svatými schopni pochopit, jaká to šíře a délka a výše a hloubka...*“

Jednou chtěl otec svému synovi, se kterým se vydal na zámořskou plavbu, přiblížit velikost Boží lásky. Řekl mu: „Zkus dohlédnout co nejdál přes přední lodi – a teď dozadu přes zád, to je délka Boží lásky. Teď se rozhlédni doleva a doprava, to je šířka Boží lásky. Když se podíváš nahoru do nebe, to je výška Boží lásky. A teď se podívej na vodu, pod námi je hluboký oceán. To je hloubka Boží lásky. – Chlapec chvíli přemýšlel a potom se rozzářil: „A víš, tati, co je na tom to nejlepší? Že jsme uprostřed.“

Každý z nás, kdo svůj život každodenně zasvětil Kristu a denně se nechá naplňovat Duchem svatým, je ve středu Boží lásky. Neexistuje žádné lepší místo, ve kterém bychom mohli žít. Každé ráno se modlím o to, aby mě náš úžasný Bůh držel pevně na tomto místě.

## Vrchol všeho dosažitelného: Život v hojnosti

V Ef 3,19 jde Pavlovi o to, abychom poznali Ježíšovu lásku k nám, a abychom tak byli naplněni vší plností Boží. Verš 19: „...*a poznat Kristovu lásku, která převyšuje poznání, a tak byli naplněni až do vší plnosti Boží.*“

Všimli jsme si, co je důsledkem toho, když v nás přebývá Kristus? Začíná tím cesta k Boží plnosti. Ježíš u J 10,10b říká, že přišel proto, abychom měli život v hojnosti. V Ko 2,9.10 je psáno: „*Neboť v něm [Ježíši] tělesně přebývá veškerá plnost Božství. I vy jste v něm naplněni...*“ Prožíváš ve svém životě Boží plnost? Bůh ti ji chce darovat. Učiň vše potřebné pro to, abys ji mohl přijmout!

## Vyslyšení nad naše prosby

Můžeme prosit o to, aby Bůh vyslyšel naše prosby podle zaslíbení v Ef 3,20: „*Tomu pak, kdo je mocen podle síly, kterou působí v nás, učinit daleko více nade všechno, co žádáme nebo co si můžeme pomyslet...*“



S odvoláním se na toto zaslíbení smíme Boha prosit, aby náš úžasný Bůh nejenom naše modlitby vyslyšel tak, jak mu je předkládáme, ale aby učinil nad naše prosby, nad naše chápání, nad míru podle bohatství jeho slávy a moci. Navíc můžeme prosit podle Jr 33,3, aby nám Bůh odpověděl a aby nám oznámil velké a nedostupné věci: „*Volej ke mně a odpovím ti, oznámím ti velké a skryté věci, které neznáš.*“

### Jaké důsledky má Ježíšova přítomnost v mém srdci?

V 1K 1,30 Pavel píše: „*Vy však jste z něho v Kristu Ježíši, jenž se nám stal moudrostí od Boha, spravedlností, posvěcením i vykoupením.*“ Podle Ž 23,1 je Kristus náš dobrý pastýř, podle Ž 27,1 je naše světlo, spása a záštita našeho života, podle J 14,6 cesta, pravda i život.

Kristus se nám stal **moudrostí**. Skrze Krista v nás jsme schopni jednat moudře. V PŘ 8,11 je psáno: „*Vždyť moudrost je lepší nežli drahokamy, nic z toho, po čem toužíš, se jí nevyrovná.*“ Kaz 2,13 říká: „*Já jsem tehdy viděl, že z moudrosti je větší užitek než z pomatenosti, stejně jako je větší užitek ze světla než ze tmy.*“

Kristus se nám stal **spravedlností**. To znamená, že skrze něho můžeme znovu získat pádem do hříchu ztracenou spravedlnost. V Ř 8,4 je uveden jeden vzácný text: Bůh ... poslal svého Syna „*aby byl požadavek Zákona naplněn v nás, kteří nechodíme podle těla, ale podle Ducha.*“ Uvědomme si, že podle tohoto biblického textu bude spravedlnost **v nás** naplněna **skrze Ježíše**, a to pouze v těch, kteří se řídí vůlí Ducha. Jedině tak v nás může Kristus přebývat.

Dennis Smith říká, že „spravedlnost z víry má ospravedlňující a posvěcující aspekt. Ospravedlnění znamená, že Bůh osvobozuje věřícího od hříchu a trestu a hříšníka, který touží po obrácení, přikrývá Kristovou spravedlností (dokonalou poslušností).“<sup>75</sup> Tím nastane ta nejúžasnější výměna, jaká kdy byla uskutečněna: Kristus moji vinu bere na sebe a daruje mi svou spravedlnost. Díky této výměně stojíme před Otcem, jako bychom nikdy nezhřešili. „*Jak daleko je východ od západu, tak od nás vzdálil naše přestoupení.*“ (Ž 103,12)

---

75 Dennis Smith, 40 Tage (Buch Nr. 2) – Andachten und Gebete zur Vertiefung Deiner Gottesbeziehung, (Wien, 2013), s. 26

Díky Boží milosti můžeme kráčet životem nezatíženi vinou. Pán nám v Kristu daruje urovnanou minulost, bude nás provázet v přítomnosti a postará se o nás i v budoucnosti.

Kristus se nám stal **posvěcením**. Co znamená *posvěcení*? „*Pravé posvěcení znamená dokonalou lásku a poslušnost a dokonalý soulad s Boží vůlí.*“<sup>76</sup>

Jestliže v nás prostřednictvím Ducha svatého přebývá Kristus, potom žijeme v posvěcení. Ježíš je svatý. Už v Lv 20,7.8 je nám řečeno: „*Já Hospodin jsem váš Bůh... Já Hospodin vás posvěcuji.*“ Jedině Bůh může způsobit, že člověk žije posvěceným životem. Může a přeje si toho dosáhnout spoluprací s námi. Posvěcení není věc, kterou můžeme v určité fázi naší zkušenosti dostat do rukou a natrvalo vlastnit, je to život, který prožíváme den co den s Ježíšem Kristem v srdci skrze Ducha svatého. Jak velký význam má Ježíšova přítomnost v našem srdci pro život v radostné poslušnosti budeme blíže studovat v kapitole 4: „Poslušnost skrze Ježíše“.

Kristus se nám stal **vykoupením**, to znamená odpuštěním všech vin, osvobozením od závislosti na hříchu, věčným životem Boží v slávě. Ježíš svou obětí zaplatil výkupné. V době otrokářství v Africe byl chyceným a zajatým lidem nasazen kolem krku železný límec opatřený zámkem. Řetězem pak byli všichni zajatci propojeni mezi sebou. Stávalo se, že cestou byl některý z těchto ubohých lidí vykoupen na svobodu. Když bylo zapláceno výkupné, byl otrok zbaven železného límce. Ježíš za nás také zaplatil a vysvobodil nás.

### Co jiného ve mně způsobuje Ježíš?

Postupně se bude ve mně rozvíjet **smýšlení Ježíše Krista**. Fp 2,5 můžeme vnímat v souvislosti s našimi prosbami také jako zaslíbení: „*Mějte tedy v sobě to smýšlení, které bylo i v Kristu Ježíši.*“ Když to Ježíši dovolíme, potom v nás nechá mocně působit svůj způsob myšlení a jednání. Budeme milovat to, co miluje On, a držet se zpátky od toho, co se ani jemu nelíbí.

## Zmocňuje mě, abych byl jeho svědkem

Protože Ježíš přišel „vyhledat a zachránit, co je ztraceno“ (L 19,10), bude na lidi zcela přirozeně působit mým prostřednictvím a zvat je ke spáse. „Když ve vás přebývá Kristus, toužebně si přeje skrze vás mluvit s těmi, kteří ho ještě neznají...“<sup>77</sup> „ale přijmete moc Ducha svatého, který na vás přijde, a budete mi svědky.“ (Sk 1,8) O této výzvě budeme společně přemýšlet jindy.

### Modlitba v Duchu svatém Modlitba v Ježíšově jménu Modlitba se zaslíbeními

Jsme vyzýváni: „*Modlete se v Duchu svatém.*“ (Ju 20) Když v nás Kristus skrze Ducha svatého přebývá, potom se můžeme modlit ve jménu Ducha svatého a v Ježíšově jménu. Ježíš nás ujišťuje: „*A oč byste požádali v mém jménu, to učiním, aby byl Otec oslaven v Synu.*“ (J 14,13) Ellen G. Whiteová jasně říká: „*Máme se modlit nejenom ve jménu Ježíše, ale také být během modlitby pod vlivem Ducha svatého.*“<sup>78</sup>

Co to znamená modlit se v Ježíšově jménu? „*Modlit se v Ježíšově jménu znamená víc, než jen na začátku a na konci modlitby vyslovit jeho jméno. Znamená to modlit se v Ježíšově duchu, spoléhat se na jeho zaslíbení, důvěřovat jeho milosti a jednat podle jeho vůle.*“<sup>79</sup>

Modlit se v Ježíšově jménu tedy obsahuje čtyři aspekty:

1. Modlit se v Ježíšově duchu znamená být naplněn Duchem svatým.
2. Spolehnout se na jeho zaslíbení znamená mimo jiné citovat v modlitbě jeho zaslíbení.
3. Důvěřovat jeho milosti – zde se jedná o důvěru, víru, o nádherný vzájemný vztah důvěry s Bohem.
4. Jednat podle jeho vůle znamená být v jeho Duchu a jeho prostřednictvím ve všech věcech poslušným.

Jsme-li v Kristu, potom jsou v nás tyto předpoklady naplněny díky jeho milosti. Modlit se v Ježíšově jménu tedy znamená modlit se s Ježíšovým

---

77 E. G. White, *Leuchtende Spuren*, (Hamburg, 1959), s. 84

78 E. G. White, *Bilder vom Reiche Gottes*, s. 115.2, ([www.egwwritings.org](http://www.egwwritings.org))

79 E. G. White, *Der bessere Weg*, s. 104.6, ([www.egwwritings.org](http://www.egwwritings.org))

zplnomocněním. On slíbil, že nás vyslyší. Ježíš nesmírně důvěřuje těm, kteří v něm přebývají.

**Modlitba s odvoláváním se na jeho zaslíbení**<sup>80</sup>: Díky Kristu v nás si smíme nárokovat všechna jeho zaslíbení. „*Neboť všechna Boží zaslíbení, kolik jich jen je, v něm jsou ,ano‘.*“ (2K 1,20) – Dále pak 2Pt 1,3.4: „*Jeho božská moc nám darovala všechno, čeho je třeba k životu a zbožnosti skrze poznání toho [tím je myšlen vřelý vztah k Ježíši Kristu], který nás povolal vlastní slávou*

*a mocí. Tím [díky vztahu s Ježíšem Kristem] nám byla darována vzácná a velká zaslíbení, abyste se skrze ně stali účastníky božské přirozenosti...*“ Všimněme si, jak to Bůh úžasně naplánoval:

- Bůh nám daroval vše, co je nutné k životu a k naší proměně.
- Tento dar obdržíme díky našemu vroucímu vztahu ke Kristu.
- V tomto vztahu se nám skrze modlitbu se zaslíbeními, to je skrze modlitbu víry, dostane přednost být účastníky Boží přirozenosti.

### Osvobození z moci hříchu

„*Nyní tedy není žádného odsouzení pro ty, kteří jsou v Kristu Ježíši a nechodí podle těla, ale podle Ducha. Vždyť zákon Ducha života v Kristu Ježíši mě osvobodil od zákona hříchu a smrti.*“ (Ř 8,1.2)

Proč není žádného odsouzení, žádného zatracení pro ty, kteří jsou v Kristu Ježíši? Jednak proto, že Kristus vzal na sebe naši vinu za hřích. A jednak proto, že pokud v nás Kristus přebývá, potom už nejsme spoutáni hříchem, tíha hříchu je z nás sejmuta, jsme osvobozeni od zákona hříchu. To znamená, že už nemusíme neodvratně hřešit, přesto se ale může stát, že do hříchu upadneme. O vysvobození z moci hříchu můžeme číst vzácná slova také v Ga 5,16: „*Říkám však: Duchem chodte [tzn. žít neustále v Duchu svatém] a žádost těla nedokonáte.*“

V Ga 5,17.18 následuje vysvětlení, že to souvisí s životem v Duchu svatém. Dále pak ve verších 19–21 přichází výčet skutků tělesného člověka, které díky životu v Duchu svatém už nemusíme činit. Kristus v nás nás ochrání před hříchem a před padlými anděly: „*Víme, že nikdo, kdo se narodil*

---

80 Modlitba se zaslíbeními je podrobně a prakticky popsána zde: H. Haubeil, Kroky k osobnímu oživení, kapitola 4.

*z Boha, nehřeší, ale Syn Boží jej chrání a Zlý se ho ani nedotkne.“ (1J 5,18 ČEP) Kristus v našem srdci způsobí skrze Ducha svatého „přetlak“, takže to zlé zůstává venku. Je třeba si však také uvědomit jednu důležitou věc – vnitřní člověk je den ze dne obnovován. (2K 4,16)*

### **Skrze Krista v nás jsme povzbuzováni k tomu, abychom nehřešili**

*V 1J 3,6–9 jsou napsána velmi vážná slova o hříchu: „Žádný, kdo **v něm zůstává**, nehřeší. Žádný, kdo hřeší, ho neviděl ani nepoznal. Dítka, ať vás nikdo nesvádí. Kdo činí spravedlnost, je spravedlivý, tak jako on je spravedlivý. Kdo činí hřích, je z Dávla, neboť Dábel hřeší od počátku. Proto se zjevil Syn Boží, aby zmařil skutky Dáblovy. Žádný, kdo je narozen z Boha, nečiní hřích, protože v něm zůstává Boží símě; a nemůže hřešit, protože se narodil z Boha.“*

Experti na řečtinu tvrdí, že se tato rozhodující slova o hříchu vztahují na hříchy, které činíme ze zvyku. To podle původního řeckého textu znamená: „nehřeší ustavičně“, tedy ze zvyku, ale tu a tam upadne do hříchu. Jako Boží děti máme jednat správně a dodržovat Boží přikázání...“<sup>81</sup>

Kristus v nás a s námi způsobí, že jsme schopni zanechat hříšných zvyklostí. Náš život v Kristu nám pomáhá překonat i dlouho trvající hříchy.

### **Když zhřeším, mohu se stát znovu tělesným člověkem?**

Uvědomme si však, že touto úžasnou proměnou nedosáhneme bezhříšnosti. Může se stát, že ze slabosti, unáhlenosti či nerozumnosti zhřešíme. Pokud se tak stane, je třeba se znovu „duchovně nadechnout“. To znamená vyznat hřích, přijmout odpuštění a znovu prosit o naplnění Duchem svatým. Pokud „duchovně dýcháme“, potom se jako duchovní křesťané nestaneme tělesnými křesťany. Hříchem nebude náš duchovní vztah přerušen. Je to však narušení, kterému musíme čelit.

Tělesnými křesťany se znovu staneme tehdy, pokud dovolíme, aby se do vztahu vklínila nedůvěra, a tak přestaneme „duchovně dýchat“. Naše hříšná přirozenost zůstane až do příchodu zachována. Žádný apoštol nikdy netvrdil, že máme být bezhříšní. Ale díky Kristu v nás nastane rozhodující změna v našem vztahu k hříchu.

## Praktický výsledek

Proto nám apoštol Jan říká: *„Moje děti, toto vám píši, abyste nezhřešili; a jestliže by někdo zhřešil, máme u Otce Zastávce, Ježíše Krista, toho spravedlivého.“* (1J 2,1)

Je to tedy Boží prosba k nám, abychom skrze Krista v nás nehřešili, ale pokud se tak stane, smíme prosit našeho Přímluvce o odpuštění a také jej přijmout.

Ellen G. Whiteová píše: *„Jedině mocnou silou třetí božské osoby, která nepřichází s omezenou mocí, ale v plnosti Boží moci, se můžeme postavit hříchu a přemoci ho.“*<sup>82</sup>

Ano, životem s Kristem skrze Ducha svatého je moc hříchu zlomena a jeho četnost značně snížena.

## Pevné zdraví

Kristu také záleží na našem dobrém tělesném zdraví: *„Milovaný, modlím se, abys ve všem prospíval a byl zdrav, tak jako prospívá tvá duše.“* (J 2) *„A sám Bůh pokoje kéž vás celé posvětí a celého vašeho ducha i duši i tělo kéž zachová bez poskvrny až k příchodu našeho Pána Ježíše Krista. Věrný je ten, kdo vás povolává; on to také učiní.“* (1Te 5,23.24)

Nedávno jsem slyšel přednášku genetika Dr. Sanga Leea. Zdůrazňuje v ní, že za předpokladu důvěrného vztahu ke Kristu naše geny skvěle pracují a produkují hormony zdraví.

Souvislost mezi vírou a tělesným zdravím – to je poselství, které svět nutně potřebuje slyšet. Mohou ho nést jenom ti Kristovi učedníci, kteří se mu denně zasvětili se vším, čím jsou a co mají, kteří denně ve víře prosí o Ducha svatého a dostávají ho a kteří sami žijí podle rad zdravotní reformy.

Výzkum profesora Grossarth-Maticeka, kterého se zúčastnilo 35 000 osob nad 30 let, prokázal následující:

*„Podle studie Spojených národů je pozitivní vztah s Bohem nejvyšším faktorem určujícím dobré zdraví. Kromě toho více než trojnásobně posiluje další faktory ovlivňující naše zdraví (výživa, pohyb, odpočinek atd.)“*<sup>83</sup>

---

82 E. G. White, *Das Wirken des heiligen Geistes*, (Lüneburg, 2006), s. 11

83 Drs. Heide, *Medical Wellness mit Newstart-Plus*, (Leipzig, 2014), s. 333–334



Tento fakt jasně potvrzuje biblický verš, který je napsán v 1Tm 4,8: „*Tělesné cvičení je užitečné pro málo věcí, avšak zbožnost je užitečná ke všemu, neboť má zaslíbení nynějšího i budoucího života.*“

V třetím sešitu *Zdraví v době konce* v brožuře *40 dnů zamyšlení a modliteb* od Dennise Smithe je nám na téma zdraví představen zcela jiný pohled, než jsme zvyklí. Zdůrazňuje motivaci a sílu Ducha svatého, která je nutná pro změnu životního stylu. Z tohoto důvodu zaujímá emocionální zdraví v životě člověka tak důležité místo. On sám o tom říká následující: „*40 dnů zamyšlení a modliteb by nám mělo ukázat, jak spolupracujeme s Bohem, abychom dosáhli dokonalé tělesné, emocionální a duchovní obnovy, kterou nám chce Bůh dopřát.*“<sup>84</sup>

Jeden obchodník napsal: „Díky každodennímu naplnění Duchem svatým jsem přijal zdravotní poselství za své. Dříve v mém životě žádný seminář o zdraví nezpůsobil jakoukoli změnu. Vždycky jsem miloval maso, mnohdy jsem ani neřešil, o jaký druh masa se jedná, pil jsem kávu a černý čaj. Nemyslel jsem si, že by to mohl být nějaký problém. Občas jsem si dal i pivo. Od roku 2009 se denně modlím o naplnění Duchem svatým. Díky jeho moci jsem se vzdal masa, kávy, černého čaje i piva. Stal jsem se vegetariánem. Poznal jsem, že život v Duchu svatém je základem vítězství ve všech věcech, včetně otázky zdraví a životního stylu.“<sup>85</sup>

Jedna sestra také napsala svoji zkušenost: „Úplné odevzdání se změnilo můj život.“ (Zprostředkováváme pouze část týkající se zdraví.) „Každý den zvu Ducha svatého do svého srdce, aby v něm přebýval a působil. Mám jasnější myšlenky, oblékám se jako žena přirozeněji a kromě toho jsem přestala neustále jíst. To vše bych nikdy ve své vlastní síle nezvládla. Jsem schopna se s klidem vypořádat s mnoha denními úkoly a stres už nemá vliv na můj žaludek. – Bůh mi také daroval sílu přestat pít kávu. Dříve by to nebylo možné. Když jsem se o to pokoušela, měla jsem pět dnů hrozná bolesti hlavy, což byly silné abstinenční příznaky. Tentokrát jsem ani nepřemýšlela nad tím, jaké to pro mě může mít následky. Věděla jsem jenom, že už to takto dál nechci. Dnes už po kávě vůbec netoužím. – Podobně tomu bylo

---

84 Dennis Smith, *40-Tage Andachtsbuch, Nr. 3, über Gesundheit*, (Wien, 2014), 1. Tag  
85 E-Mails eines Geschäftsmannes vom 7. 3. und 21. 3. 2013, gekürzt, bearbeitet



u masa. Celá rodina jsme se masa nikdy nechtěli vzdát. Dnes pro mě už není žádným problémem maso nejíst.“<sup>86</sup>

Jeden z našich předních expertů v oblasti zdraví napsal: „*Skutečná potřeba dnešní doby není jen výchova ke zdraví – veškerými informacemi již disponujeme. To, co opravdu potřebujeme, jsou rady, jak a kde získat sílu nutnou k tomu, abychom tyto informace o zdraví uvedli do praxe. Jde o sílu k proměně.*“<sup>87</sup>

Sílu k proměně nám může darovat evangelium, přesněji řečeno Kristus přebývající v nás prostřednictvím Ducha svatého.

### Velká změna v životě Hudsona Taylora

Když Hudson Tayler působil jako vedoucí Čínské vnitrozemské misie, dostal od svého kolegy misionáře McCarthyho dopis. Bůh tento dopis použil k tomu, aby Hudsonovi otevřel oči pro pochopení úžasné pravdy týkající se našeho zůstávání v Kristu a jeho zůstávání v nás. Jednalo se o tajemství jednoty věřícího člověka s Kristem. Od toho dne se stala Taylerova cesta s Bohem cestou míru, pokoje a vítězství. Této úžasné proměny si všimli i jeho spolupracovníci. Říkali o něm: „Hudson Tayler se dal novou cestou jako nový člověk do nového světa, aby se sdílel o tom, co pro něho učinil jeho Pán.“

Tayler o tom napsal své sestře do Anglie dopis. Snažil se jí v něm vysvětlit předivnou pravdu, kterou objevil, a předivnou zkušenost, kterou učinil se svým Bohem. Napsal: „Moje práce nebyla nikdy tak objemná a náročná a nikdy nevyžadovala tolik odpovědnosti jako nyní, ale stres a tlak, který jsem díky ní dříve prožíval, je pryč. Poslední měsíc je možná tím nejšťastnějším měsícem mého života. Toužím se s tebou alespoň zčásti sdílet o tom, co ve mně Pán způsobil. Nevím, jak dalece budu schopen všechno srozumitelně popsat, protože se vlastně nestalo nic nového, nic zvláštního ani podivuhodného – a přesto je všechno nové! Jednoduše řečeno: „Tam, kde jsem byl dosud slepý, nyní vidím.“

---

86 Das volle Zeugnis kann nachgelesen werden unter [www.missionsbrief.de](http://www.missionsbrief.de) – Archiv – Missionsbrief Nr. 42, s. 17, *Völlige Hingabe veränderte mein Leben*

87 Don Macintosh, Director Newstart Global, Weimar, USA, in D'Sozo, (Remnant, USA), (Forward)

Když bylo moje břemeno nejtěžší, Bůh použil jistou větu v dopise od McCarthyho tak, že se mi otevřely oči. „**Duch Boží mi odhalil pravdu o naší jednotě s Ježíšem, jak jsem ji nikdy předtím neznal.**“

Taylor ve svém dopise dále píše, jak Pán způsobil, že porozuměl Ježíšovým slovům, že on je tím vinným kmenem a věřící vinnými ratolestmi. Píše: „Jaká to je radost poznat pravdu!“ Potom pokračuje: „To nejkrásnější, pokud se tedy vůbec dá říci, že jedno je krásnější než to druhé, je bezpečí a útočiště, které můžeme prožívat díky úplnému ztotožnění se (úplné jednotě, úplnému odevzdání se) s Kristem.“ Jakmile jsem si tuto věc uvědomil, nedělám si už kvůli ničemu žádné starosti. Jsem si jist tím, že On je schopen prosadit svoji vůli, a jeho vůle je také mojí vůlí. Nezáleží na tom, kam mě postaví nebo jak mě chce použít. Důležitější je, že o tom rozhoduje on, ne já. Rovněž pro nejjednodušší úkoly a poslání ve svém životě potřebuji dar jeho milosti a v nejtěžších chvílích je jeho milost také dostačující.“

#### Dennis Smith o Hudsonově prožitku:

*„Hudson Tayler našel na své cestě s Bohem tajemství vítězství. Objevil, jak za všech okolností své služby Kristu může prožívat velký pokoj. Bůh nabízí každému ze svých dětí stejné vítězství a stejný pokoj. Toužíš po takovém vítězství a pokoji? Mojí modlitbou je, aby každý, kdo čte tuto knihu, právě toto našel: vítězství a pokoj v Kristu, radost, která se předtím jevila jako nedosažitelná.“<sup>88</sup>*

Připojuji se k této prosbě a přeji každému, v němž přebývá prostřednictvím Ducha svatého Kristus, naplněný a plodný život pro Krista, který je charakterizován nadpřirozenou mocí Ducha svatého. „Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce.“ (J 15,1)

Ježíš o sobě říká: „Otec, který ve mně přebývá, činí své skutky.“ (J 14,10b) Ježíš velice touží po tom, abychom ty i já mohli říci: „Ježíš Kristus, který ve mně přebývá, činí své skutky.“

*„Kristus v srdci, Kristus v životě, to je naše jistota.“<sup>89</sup>*

---

88 Dennis Smith, *Abiding in Christ*, s. 10–11

89 E. G. White, *Der Weg zur Gesundheit*, (Winterswijk, 1985), s. 398 / MH, s. 511.1 [egwwritings.org](http://egwwritings.org)

## MODLITBA

Pane Ježíši, stojím v úžasu nad tím, že chceš se mnou sdílet můj život, když ti ho odevzdám a budu naplněn Duchem svatým. Vzdávám ti chválu a dík za to, že ses i mně z milosti Boží stal moudrostí, spravedlností, posvěcením a vykoupením (1K 1,30). Ze srdce tě prosím, abych radostně a viditelně rostl skrze společenství s tebou v Duchu svatém.

Doporučení ke studiu:

Bill Bright, *Beständiges Leben im Heiligen Geist – Wie lernt man das?* (*Trvalý život v Duchu svatém – Jak se to naučíme?*) Lze si přečíst nebo vytisknout na [www.missionsbriefe.de](http://www.missionsbriefe.de) – Nachfolge – Jüngerschaft – Mitteilbar Konzepte.

Dennis Smith, *40 Tage, Band 1 – Andachten und Gebete zur Vorbereitung auf die Wiederkunft Jesu (40 dnů zamyšlení a modliteb k přípravě na Ježíšův druhý příchod.* Vydal Advent-Orion, 2017)

## KAPITOLA 4

### POSLUŠNOST SKRZE JEŽÍŠE

*Jaké znaky má poslušnost víry?*

*Proč je poslušnost radostí?*

*Proč je poslušnost v mém vlastním zájmu?*

*Spolupráce Boha a člověka v otázce poslušnosti. Kdo má jaký úkol?*

*Kolik poslušnosti se ode mě očekává a proč?*

Hudson Taylor přirovnává Bibli k jízdnímu řádu

Na jedné teologické konferenci ve Frankfurtu nad Mohanem se studenti zeptali postaršího čínského misionáře: „Jak můžete věřit každému slovu z Bible?“

On jim odpověděl: „Když budete chtít zítra odcestovat domů, otevřete si jízdní řád a podíváte se, v kolik odjíždí vlak. Když zjistíte, že v sedm hodin ráno jede první vlak, nebudete nic dalšího zjišťovat, ale půjdete druhý den na nádraží a najdete svůj vlak připravený k odjezdu. Přesně tak, jak to děláte vy s jízdním řádem, to já dělám už padesát let s Biblí a s jejími

příkázáními

a zaslíbeními. Její rady jsem za svůj dlouhý život vždy vnímal jako správné, a to i ve stovkách situací, kdy jsem byl ohrožen na životě. Když je například v Bibli napsáno: „Hleďte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno,“ tak jsem se tím řídil a nikdy jsem nebyl v žádné kritické životní situaci zklamán. Budete-li také tak jednat, prožijete stejné zkušenosti.“<sup>90</sup>

Poslušnost skrze Ježíše Krista. Tato poslušnost se označuje jako „poslušnost víry“.

### K čemu povolává Bůh kazatele?

V Ř 1,5 čteme důležitá slova, která mají pro mě jako kazatele evangelia velký význam: „*Skrze něho jsme přijali milost a apoštolské poslání k poslušnosti víry pro jeho jméno mezi všemi národy.*“

Bůh povolává do své služby proto, aby ostatní lidé byli vedeni k poslušnosti víry. Předpokládá se tedy, že jsem tuto výzvu zaslechl a s Boží pomocí jsem dobrým příkladem. Je-li tomu tak, potom jednám v jeho jménu, tzn. se zplnomocněním Ježíšem Kristem. Jestliže to je smyslem mé služby jako kazatele, potom je poslušnost víry hlavní Božím přáním pro nás.

Doplnění k tomuto tématu obsahuje závěrečné slovo listu Římanům. V kapitole 16, ve verších 25–27 čteme, jakým způsobem chce Bůh dosáhnout poslušnosti víry.

### Jak vzniká poslušnost víry?

„*Tomu, kdo je mocen vás upevnit podle mého evangelia a zvěsti o Ježíši Kristu, podle zjevení tajemství, které bylo po časy věků zamlčeno, nyní však bylo zjeveno a skrze prorocká Písma podle příkazu věčného Boha oznámeno všem národům k poslušnosti víry – jedinému moudrému Bohu zjevenému skrze Ježíše Krista, jemu buď sláva na věky věků. Amen.*“ (Ř 16,25–27)

**Zde je nám vysvětleno, že ono tajemství bude zjeveno za jediným účelem, totiž aby jím bylo dosaženo poslušnosti víry.**

Na tomto místě není vysvětleno, co je oním tajemstvím. To je odhaleno v Ko 1,27 ČEP: „*Bůh jim chtěl dát poznat, jak bohatá je sláva jeho tajemství mezi pohany: Je to Kristus mezi vámi, v něm máte naději na Boží slávu.*“

Když v nás prostřednictvím Ducha svatého přebývá Kristus, potom nás touží přivést k poslušnosti víry.

### Co v nás způsobuje Kristus?

Tím tajemstvím je tedy „Kristus v nás.“ A co je výsledkem naší poslušnosti víry skrze Krista v nás? „*Proto je-li kdo v Kristu, je nové stvoření. Staré věci pominuly, hle, je tu všechno nové.*“ (2K 5,17)

Skrze Krista v nás žijeme nový život. Projevilo se to na našich charakterových vlastnostech? Poslušnost víry je způsobena „Kristem v nás“. Na jiném místě je nový život popsán takto: „*...a tak byli naplněni až do vší plnosti Boží.*“ (Ef 3,19)

### Jak vnímáme život v poslušnosti víry?

1J 5,3: „*...A jeho přikázání nejsou těžká.*“ Mt 11,30: „*Vždyť mé jho je příjemné a mé břemeno je lehké.*“

Ž 119 (ČEP): „*Tvá přikázání jsou pro mě potěšením;*“ „*Zákon tvých úst je mi dražší než tisíce hřiven zlata nebo stříbra;*“ „*sladší než med;*“ „*Volně budu chodit, na tvá ustanovení se dotazuji.*“

Ano, poslušnost víry přináší radost.

### V našem životě potřebujeme pevný základ

Matthias Claudius řekl: „*Každý člověk musí mít něco pevného, kde by mohl zakotvit; něco, co nezávisí na něm, ale na co se může spolehnout on sám.*“<sup>91</sup>

Mnoho lidí dnešní doby postrádá duševní rovnováhu, protože se z důvodu nedostatku víry nemají čeho zachytit, nemohou se opřít o žádný pevný základ. Bůh nám skrze úzký vztah k němu nabízí pevný základ založený na svém slově.

Již zmíněný křesťanský básník Claudius říká: „*Pro náš život potřebujeme pevný základ a spolehlivá měřítka.*“ Kde najdeme pevný základ? Bůh položil pevný základ už dávno před námi. Tím základem je Ježíš Kristus: „*Neboť nikdo nemůže položit jiný základ nežli ten, který je již položen, a tím je Ježíš Kristus.*“ (1K 3,11) – Ježíš je jediným, kdo může dát našemu životu pevný základ.

### Kde najdeme ta nejlepší měřítka pro náš život?

Kdo je vůbec oprávněn k tomu, aby stanovil měřítka? Kdo může rozhodovat o tom, co je správné? Boží slovo nám přináší jasnou odpověď v Ž 99,4 (ČEP): „*Ty [Bůh] jsi určil právní řády.*“ Ž 111,7.8: „*Skutky jeho rukou jsou pravda a právo; všechna jeho přikázání jsou věrná, spolehlivá navždy a navěky, vydaná v pravdě a přímosti.*“ (Srovnej s Ž 148,6.)

Bůh, Stvořitel, určil to, co je správné. Nikdo jiný není oprávněn k tomu, aby stanovoval pravidla nebo měřítka. Toto právo přísluší samotnému Stvořiteli, kterému všechno náleží. Kromě toho nikdo jiný ani není schopen vymezovat, co je správné, protože komukoliv jinému chybí přehled. Jediný Bůh je vševědoucí a nejmoudřejší. Vědomosti lidí se zhruba co pět let zdvojnásobují. To znamená, že před pěti lety jsme věděli pouze polovinu toho, co víme teď. Uvědomme si, že Bůh je jediný, který disponoval a vždy disponuje veškerým věděním.

Velmi důležitý je také charakter toho, kdo určuje normy a kritéria. Bible nám ukazuje, že Bůh je láska. On je také zdrojem lásky, pravdy, radosti a spravedlnosti. Na základě jeho ryzího charakteru, jeho neomezených schopností a neskutečné moudrosti a vševědounosti mohl Bůh všechno optimálně doladit jak pro anděly a obyvatele jiných světů, tak pro lidi i zvířata. Láskyplný Stvořitel připravil pro všechny ty nejlepší podmínky pro život.

Týká se to nejenom přírodních zákonů, jako jsou například konstanty naší Země, vzdálenosti od Slunce a Měsíce, sklon zemské osy, ale také pravidel v oblasti morální, které Bůh stanovil proto, aby lidé mohli být šťastni (viz Jr 7,23). Náš milující nebeský Otec pro nás ustanovil ty nejlepší řády. Zachovejme si tyto myšlenky v paměti, když se budeme následně zamýšlet

nad zvláštním fenoménem poslední doby – velkým pomatením týkajícím se poslušnosti Božích řádů.

### Pomatení týkající se Božích řádů

V 2K 4,3.4 je psáno: „*Je-li však naše evangelium zahaleno, je zahaleno těm, kteří hynou. Jim, nevěřícím, bůh tohoto věku oslepil myšlení, aby jim nevzešlo světlo evangelia slávy Krista, jenž je obrazem Božím.*“

Satan zastírá a zaslepuje. Mít zaslepenou mysl může znamenat dvojí. Zaprvé určité věci nevidíme vůbec, jsou „zastřeny, zahaleny“. Zadruhé jsme nějakým způsobem učarováni, okouzleni, omámeni. To znamená, že špatné názory považujeme za správné. Ani nepozorujeme, jak chytře nám jsou podsouvány. V každém případě oba dva způsoby zaslepení brání správnému vidění.

Text říká, že se to stane nevěřícím. To stejné se však může stát i tělesným křesťanům, protože se cele neodevzdali Ježíši Kristu. *Bůh tohoto světa* je proto může zaslepit. Jsem přesvědčen o tom, že satan se o to pokouší i u duchovních křesťanů, protože Ježíš v Mt 24,24 říká: „...*že by, kdyby to bylo možné, svedli i vyvolené.*“

„*Satan drží v zajetí nejen svět, jeho klamy pronikají i do církví, které vyznávají našeho Pána Ježíše Krista.*“<sup>92</sup> Ježíš o tom jasně mluví v poselství do Laodikeje ve Zj 3,17.

Ve své obsáhlé promluvě o znameních poslední doby v Evangeliu podle Matouše 24 a 25 Ježíš zmiňuje jedno jediné znamení celkem čtyřikrát, a to je **svádění**. Objevuje se ve velké míře již nyní a bude nabývat na intenzitě. Díky naší zaslepenosti ho však téměř nepozorujeme.

Oblast, na kterou se satan obzvláště ve svém svodu zaměřuje, je poslušnost Boží vůle, Božího slova a Božích přikázání. Mnohým není jasné, jakou poslušnost si od nás Bůh žádá a jak je vůbec možné zůstat poslušným. Jedná se o již zmiňovanou **poslušnost víry**. Je to zvláštní druh poslušnosti.



## Co je to poslušnost víry?

Je mnoho různých způsobů, jak poslušnost víry, o které káže apoštol Pavel, vysvětlit. V každém případě se však jedná o poslušnost, jež se přesně drží plánu, který Bůh připravil pro naši záchranu. Skrze Ducha svatého máme vstoupit do důvěrného vztahu s Ježíšem, jehož následkem je díky oběti Ježíše Krista naše vykoupení. Moje odevzdání se Kristu s sebou nese poslušnost Božích přikázání v síle Ducha svatého. V žádném případě se nejedná o poslušnost z vlastní síly. Pavel se vědomě staví proti farizejské věrnosti zákonu, která se mylně domnívala, že přesným dodržováním Božích přikázání si lze zajistit vstup do Božího království. Pavel zdůrazňuje, že i v pravém následování je nutná poslušnost; odlišná od té, kterou praktikovali židé. Jde o radostné přijetí vykoupení v Ježíši Kristu. On ve mně, v životě jeho následovníka, způsobuje, že konám činy poslušnosti.

Tato poslušnost se zakládá na důvěře, vychází zevnitř, ze srdce. Dennis Smith píše: *„Jestliže někdo žije skrze Ducha svatého v úzkém spojení s Bohem, stává se mu poslušnost samozřejmostí přirozeně plynoucí ze srdce, aniž by o tom musel nějak přemýšlet.“*<sup>93</sup> Jedná se o poslušnost, která vychází ze vzájemnosti Bůh-člověk.

Tímto se budeme však podrobněji zabývat později.

## Bůh zjevil tajemství

Římanům 16,25–27 si dovolím shrnout následovně: „Na rozkaz věčného Boha bylo tajemství zjeveno, aby bylo dosaženo poslušnosti víry.“

Na Boží příkaz bylo prostřednictvím tohoto tajemství, kterým je „Kristus v nás“, dosaženo poslušnosti víry. Poslušnost víry je tedy poslušnost, která se děje dobrovolně, je založena na víře, důvěře a lásce. Jako lidé vstupujeme do důvěrného vztahu s Bohem a na základě této důvěry a z našeho přesvědčení, že jeho řády slouží k našemu dobrému, se rozhodujeme pro poslušnost.

---

93 Dennis Smith, *40 Tage, (Buch Nr. 2) – Andachten und Gebete zur Vorbereitung auf die Wiederkunft Jesu*, (Wien, 2012), s. 31

## Víra zmocňuje k poslušnosti

*„Místo aby člověka zprostila poslušnosti, je to víra a jediné víra, která z nás činí účastníky Kristovy milosti a zmocňuje nás k poslušnosti.“<sup>94</sup>*

## V čem tedy spočívá ono tajemství?

Apoštol Pavel v Ko 1,25–27 píše: *„Jejím služebníkem jsem se stal podle Boží správy, která mi pro vás byla svěřena, abych naplnil slovo Boží – **to tajemství, které bylo od věků a od prvních pokolení ukryté, nyní však bylo zjeveno...**“* – Co je to za tajemství? *„...bylo zjeveno jeho svatým, kterým Bůh toužil oznámit, jaké je bohatství slávy tohoto tajemství mezi pohany: **tím tajemstvím je Kristus ve vás, naděje slávy.**“*

To skryté a mezitím zjevené tajemství je, že sám Ježíš v nás touží přebývat prostřednictvím Ducha svatého. Text dále říká, že to je pro nás nadějí na Boží slávu. To znamená, že se nám dostává jak života v hojnosti, který podle Božího záměru prožíváme už tady na zemi, tak věčného života v Boží slávě, jenž je tímto také zaručen. V tomto vroucím spojení, které Kristus prostřednictvím Ducha svatého s námi může a také chce uzavřít, se projevuje zvláštním způsobem velká Boží láska. „Kristus v nás“ – to je **jádrem tohoto tajemství**; v nejširším slova smyslu je to evangelium nebo plán vykoupení.

V Ř 16,25.26 je nám řečeno, že prostřednictvím tohoto tajemství je dosaženo poslušnosti víry. To znamená, že skrze Krista v nás **můžeme** a také chceme být poslušní.

## Jak v nás Kristus přebývá?

Jak se stane, že v nás Kristus přebývá, že v nás žije?

Ef 3, 16.17.19: *„...aby vás podle bohatství své slávy posílil mocí svého Ducha na vnitřním člověku, aby Kristus skrze víru přebýval ve vašich srdcích a abyste byli zakořeněni a založeni v lásce, ... a tak byli naplněni až do vší plnosti Boží.“*

Zde je nám řečeno:

1. Prostřednictvím Ducha svatého dostáváme do svého nitra dostatek síly.
2. Na základě víry v nás skrze Ducha svatého přebývá Kristus.
3. Tím jsme zakořeněni a zakotveni v lásce. Přebývá-li v nás Ježíš Kristus, potom v nás rozvíjí svůj charakter lásky. Bible to také nazývá ovocem Ducha (Ga 5,22).
4. To nás vede k životu v „plnosti Boží“ (viz také J 10,10 a Ko 2,9.10).

*Kristus v nás* znamená, že naše poslušnost je teď vůbec možná, protože ji bude obstarávat Ježíš. Ellen G. Whiteová říká: „*Když člověk přijme Krista, dostane sílu žít životem Ježíše.*“<sup>95</sup>

Jestliže mu cele důvěřujeme, jestliže se mu cele svěříme, on v nás přebývá. Takto prožívaná poslušnost je právě poslušností víry. Kristus v nás touží žít svůj vítězný život.

V Ga 4,19 nacházíme další vzácnou myšlenku. Pavel zde říká: „*Mé děti, které opět v bolestech rodím, dokud ve vás nebude zformován Kristus.*“

Pavel se velice znepokojuje obavami, aby Kristus ve věřících skutečně žil. Říká: „*...dokud ve vás nebude zformován Kristus.*“ Jak dlouho to trvá, než je člověk podoben Kristu? 16 –17 let? Apoštol Pavel tímto podle mého názoru naznačuje, že se jedná o jistý proces. Jestliže se tedy Kristu každý den zasvětíme a denně ve víře prosíme o Ducha svatého, potom v nás Kristus přebývá, ale tento vzájemný vztah se stále prohlubuje a roste.

### Nejasnosti

V souvislosti s poslušností se však objevují mnohé nejasnosti. Nejprve si všimněme zásadních slov Pána Ježíše, která vyslovil ve vztahu k našemu životu víry: „*...neboť beze mne nemůžete činit nic.*“ (J, 15,5) Tato slova zcela jistě platí také pro tuto důležitou oblast našeho života, jakou je poslušnost.

Dále se zamysleme nad výstižnými slovy Ellen G. Whiteové o poslušnosti: „*Ten, který se snaží dosáhnout nebe svými vlastními skutky tím, že dodržuje zákon, se pokouší o nemožné. Člověk nemůže být zachráněn bez*

*poslušnosti, ale jeho skutky by neměly vycházet z něho. Kristus by v něm měl působit chtění i činění k jeho zalíbení.“<sup>96</sup>*

*„Hříšník dostal druhou šanci zachovávat Boží zákon v síle svého nebeského Vykupitele.“<sup>97</sup>*

Čtyři důležité aspekty poslušnosti:

1. Získat nebe svými vlastními skutky je nemožné. Pokoušíme-li se před Bohem uplatnit své zásluhy, ospravedlnit se ze skutků, je to bludná cesta a bláznovství.
2. Poslušnost je bezpodmínečnou součástí života s Bohem. Jako Ježíšovi následovníci jsme vybízeni k tomu, abychom žili tak, jak si to Bůh přeje.
3. Naše poslušnost by neměla být naším dílem, neměla by vycházet z naší vlastní síly, ale chtění i činění by mělo být založeno na *Kristu v nás*.
4. V Boží síle – Ježíš skrze Ducha svatého – je poslušnost možná.

Nyní se budeme zabývat těmito aspekty podrobněji.

### Nemožné

Mnozí lidé si myslí, že si musejí nebe zcela nebo částečně zasloužit. Nepoznali neobyčejný plán, který Bůh připravil pro člověka, proto se domnívají, že je nutné jít touto převrácenou cestou. Pokoušejí se však o nemožné. Každý, v němž nepřebývá skrze Ducha svatého Ježíš Kristus, se pokouší o nemožné; a nezáleží na tom, jak dlouhý nebo krátký seznam chce poslušně dodržovat. Jinak řečeno každý, v němž nepřebývá prostřednictvím Ducha svatého Kristus, se pokouší být poslušným ve své vlastní síle. Je jedno, zda vykazuje větší nebo menší míru poslušnosti.

Boží slovo jasně říká, že nebudeme vykoupeni vlastní zásluhou (skutky zákona), ale pouze důvěrou v Boha. Ř 3,28: *„Soudíme totiž, že člověk je ospravedlňován vírou bez skutků Zákona.“* (Nestojí zde: bez skutků víry.)

---

96 E. G. White, *Review and Herald*, 1. 7. 1890

97 E. G. White, *Glauben und Werke*, (Lüneburg, 2005), s. 91

## Poslušnost je nutná

Na druhou stranu Ježíš klade důraz na poslušnost. Jeho poslední slova byla: „A učte je **zachovávat všechno, co jsem vám přikázal.**“ (Mt 28,20)

Zde se zcela jasně jedná o poslušnost. Boží přikázání, která Ježíš Kristus napsal vlastní rukou a předal Mojžíšovi na Sinaji, <sup>98</sup> od nás vyžadují poslušnost. Toto Boží očekávání, o kterém svědčí Bible, shrnula Ellen G. Whiteová následujícími slovy: „*Bůh přislíbil, že nás obdaří všemi svými dary, pokud ho budeme poslouchat.*“ <sup>99</sup>

V knize *Kristova podobenství* Ellen G. Whiteová píše: „*Boží zákon vyjadřuje Boží charakter. Chceš-li žít v souladu s Bohem, musejí se zásady jeho zákona projevovat ve všech tvých činech. Kristus nesnížil požadavek zákona. Jedno-značně prohlásil, že podmínkou věčného života je poslušnost zákona.*“ <sup>100</sup>

Jan zdůrazňuje, že poslušnost je poznávacím znamením toho, že Boha známe: „*A podle toho víme, že jsme jej poznali, jestliže zachováváme jeho přikázání.*“ (1J 2,3) A pak dále: „*Kdo říká: ‚Znám ho,‘ a jeho přikázání nezachovává, je lhář a pravda v něm není.*“ (1J 2,4) „*Kdo zachovává jeho přikázání, zůstává v Bohu a Bůh v něm; že v nás zůstává, poznáváme podle Ducha, kterého nám dal.*“ (1J 3,24)

Poslušnost je také znamením toho, že Boha milujeme: „*To je totiž láska k Bohu, že zachováváme jeho přikázání. A jeho přikázání nejsou těžká.*“ (1J 5,3)

Bible nám ukazuje, že poslušnost je také znamením ostatku, církve poslední doby. Zj 12,17: „*...kteří zachovávají přikázání Boží.*“ Zj 14,12: „*...kteří zachovávají Boží přikázání a Ježíšovu víru.*“

Charles Finney, pravděpodobně nejúspěšnější kazatel novověkého probuzeneckého hnutí, prohlásil: „*Probuzení není tedy nic jiného, nežli obnovení poslušnosti vůči Bohu.*“ <sup>101</sup>

Právě tak souhlasíme i s tím, co je napsáno v biblickém úkolu z 31. 8. 2011: „*Poslušnost není prostředkem k vykoupení, ale prostředkem k objasnění důsledků vykoupení a jeho požehnání v životě vykoupeného.*“

---

98 Viz Helmut Haubeil, *Andreasbrief Nr. 10* – [www.missionsbrief.de](http://www.missionsbrief.de) – Andreasbriefe

99 E. G. White, *Christ Object Lessons*, 145

100 E. G. White, *Christi Gleichnisse*, s. 386.1+2, [egwwritings.org](http://egwwritings.org)

101 Zitiert in *Unser größtes Bedürfnis*, Hrsg. Werner E. Lange, (Lüneberg, 2011), s. 102

## Poslušnost v Kristu a skrze Krista

Jedině prostřednictvím Krista, který v nás žije, můžeme být poslušní. Jen on to dokáže způsobit. Ježíš byl pro nás během svého života na zemi velkým vzorem v poslušnosti.

Žd 5,8: „*Ačkoli to byl Syn, naučil se poslušnosti tím, co vytrpěl.*“

Následující verš říká zcela jasně: „*I dosáhl [Kristus] dokonalosti a stal se všem, kdo ho poslouchají, původcem věčné záchrany...*“

Slova ve Sk 5,32 dosvědčují to, že Bůh dá Ducha svatého těm, kteří ho poslouchají.

Znamená to, že naše poslušnost Božích přikázání je podmínkou spasení? Ne, v žádném případě! Především se chce říci to, co Pavel opakovaně zdůrazňuje: Máme jít cestou spásy jen s vírou a v tom být Bohu „poslušní“. On pak předivným způsobem skrze Ducha svatého dosáhne toho, že budeme chtít žít podle jeho vůle.

Přesně to píše Pavel v Ř 8,3.4: „*Neboť co bylo Zákonu nemožné, protože byl bezmocný kvůli tělu, to učinil Bůh, když poslal svého Syna v podobnosti těla hříchu a jako oběť za hřích a odsoudil hřích v těle, aby byl **požadavek Zákona naplněn v nás, kteří nechodíme podle těla, ale podle Ducha.***“

## Žít trvale v Duchu svatém

„Chodit podle Ducha“ znamená žít trvale v Duchu svatém. V těchto verších je nám zcela jasně ukázáno, že ona nezbytná poslušnost bude naplněna prostřednictvím Krista v těch, kteří žijí v Duchu svatém. Bůh poslal svého Syna, aby spravedlnost, kterou vyžaduje zákon, byla skrze něho naplněna v nás. Povšimněme si, že text neříká, že spravedlnost bude naplněna **skrze nás**, ale **v nás**.

Co Pavel píše v Ga 2,20 o svém životě? „*Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus.*“ Pavel zde jasně vyznává, že jeho život vede Kristus.

V Ez 36,27 nám Bůh zaslibuje: „*Svého ducha dám do vašeho nitra a způsobím, že budete žít podle mých ustanovení a má nařízení budete zachovávat a plnit.*“

Je nám jasné, co tento text říká? Bůh chce do našeho nitra vložit svého Ducha a učinit z nás ty, kteří se řídí jeho nařízeními. To znamená, že se Bůh chce skrze Ducha svatého postarat o naši poslušnost.

Vidíme, že poslušnost se děje prostřednictvím Ducha svatého a Krista v nás. Jedná se o poslušnost srdce. Bez jejich společenství a přítomnosti v našem životě přinášíme pouze povrchní, nedostačující poslušnost.

*„Je pravda, že může nastat vnější náprava jednání bez obrozující Kristovy moci. Touha po získání vlivu a úcty druhých může vést ke spořádanému životu. Sebeúcta nás může vést k tomu, že se vyhýbáme zdání zla. Také sobecké srdce může konat dobré skutky.“*<sup>102</sup>

Může se stát, že budeme chtít zachovávat Boží přikázání jen z povinnosti nebo proto, že se to od nás očekává. V této souvislosti si přečtěme následující citát: *„Radost z poslušnosti nikdy neprožije člověk, který se pokouší zachovávat Boží přikázání proto, že to pokládá za svou povinnost nebo že se to od něj vyžaduje. To ani není poslušnost. Jestliže někdo považuje Boží požadavky za břemeno, které brání jeho lidským sklonům, pak si můžeme být jisti, že nežije křesťanským životem. Pravá poslušnost je vnější projev vnitřních zásad.“*<sup>103</sup>

### Jak je možné, že v nás žije Kristus?

Připomeňme si: Prvním zásadním životním odevzdáním se vzniká vztah k Ježíši. On odpovídá naším novým narozením, znovuzrozením (J 3,1–21). Tento nový život, který je darem od Boha, je udržován každodenním obnovováním vztahu s Kristem. Souvisí to s naším každodenním zasvěcením se Bohu, stejně jako s naší každodenní prosbou ve víře o nové naplnění nebo také osvěžení Duchem svatým. Tímto způsobem v nás žije Kristus. *„...aby vás ... posílil mocí skrze svého Ducha na vnitřním člověku, aby Kristus skrze víru přebýval ve vašich srdcích.“* (Ef 3,16.17)

### Zkoumej se, zda v tobě žije Kristus

Boží slovo nás vyzývá k tomu, abychom sami sebe zkoumali, zda v nás žije Kristus. 2K 13,5: *„Sami sebe zkoušejte, jste-li ve víře, sami sebe zkoumejte. Či nepoznáváte sami na sobě, že **Ježíš Kristus je ve vás**? Ledaže byste byli neosvědčení.“*

---

102 E. G. White, *Schritte zu Jesus*, (Herbolzheim, 2009), s. 61,62 / SC 58.1. egwwritings.org  
103 E. G. White, *Christi Gleichnisse*, (Hamburg, 1966), s. 68/69 / COL 97, egwwritings.org



Bůh si přeje, abychom znali svůj duchovní stav. Kdy neobstojíme? Jestliže obstojíme jediné díky Kristu, který v nás přebývá skrze Ducha svatého, potom neobstojíme tehdy, když náš život nebude naplněn Duchem svatým. Bible to také nazývá „být tělesným“.

Kdy je naše auto „nezpůsobilé“ k jízdě? Kdy nepojede? Když bude mít prázdnou nádrž. Co s tím můžu udělat? Tlačit, nebo natankovat! Samozřejmě že se rozhodneme pro tu druhou možnost a obstaráme si plnou nádrž. Bez Ježíše, který přebývá v našem srdci skrze Ducha svatého, se naše poslušnost podobá tlačení auta.

Rozumíme tedy tomu, jak velký význam má Ježíš pro naši víru a náš život? Ježíš je pro nás nenahraditelný. „*Kdo má Syna, má život.*“ (1J 5,12)

„*Ježíš mu řekl: „Já jsem ta Cesta, Pravda i Život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.*“ (J 14,6)

Potřebujeme Ježíše. Bez Ježíše nemůžeme být zachráněni. Bez něho neprožijeme naplněný život ani tady na zemi, ani na věčnosti.

Dokážeme si teď lépe uvědomit, jakým způsobem dosáhneme poslušnosti? Naším každodenním odevzdáváním se a pozýváním Ducha svatého dáváme Kristu najevo svoji ochotu a připravenost k tomu, že v nás může rozhojnit poslušnost.

Porozumíme tomu ještě lépe, když si přečteme 1K 1,30: „*Vy však jste z něho v Kristu Ježíši, jenž se nám stal **moudrostí od Boha, spravedlností, posvěcením i vykoupením.***“

Toho všeho v nás chce a může Kristus dosáhnout. Když je řečeno, že se nám Ježíš stal posvěcením, potom je jasné, že to učinil proto, abychom mohli žít v poslušnosti.

### Kdy dochází k našemu vykoupení?

Proč je tak důležité nalézt odpověď na tuto otázku? Jestliže jsem již spasen, potom je jasné, že moje poslušnost je důsledkem mého vykoupení, ne jeho podmínkou. K vykoupení dochází ve chvíli mého prvotního úplného odevzdání se Ježíši Kristu. Proto je v Ef 2,8.9 napsáno: „*Neboť **jste zachráněni** milostí skrze víru; a ta záchrana není z vás – **je to Boží dar; není na základě skutků**, aby se nikdo nechlubil.*“

Když apoštol Pavel psal Efezským, oznámil jim, že jsou již zachráněni. Přesto v Ř 8,24 píše: „*V té naději jsme byli zachráněni.*“ Máme totiž svobodu, zda s Bohem zůstaneme, nebo ne.

Je jasné, že jakmile jsme spaseni [v naději], pak se jedná o to, zda v Kristu do konce svého života nebo do příchodu Ježíše zůstaneme. Jsme spaseni „*skrze víru*“ (Ef 2,8). Potom je třeba zůstat ve víře. „*Když jste tedy přijali Krista Ježíše, Pána, pak v něm žijte.*“ (Ko 2,6) Jedná se tedy o to zůstat zasvěcen Ježíši Kristu.

O tomto píše Andrew Murray následovně: „*Zůstávání v něm není žádným skutkem, jehož vykonání je podmínkou toho, abychom se mohli radovat z vykoupení. Je spíše naším souhlasem nechat Ježíše všechno konat pro nás, v nás a skrze nás.*“<sup>104</sup>

### Proč a za jakým účelem je vlastně naše úplné odevzdání dobré a potřebné?

Jedná se o vysvobození z tyranství našeho já. To je příčinou našich problémů. Jeden citát říká: *Člověk sám sobě největším nepřítelem.* Naše já bývá často uražené, ublížené, nazlobené, chce se prosadit, závidí atd. Význam odevzdání se je blíže popsán v kapitole „Odevzdat se Ježíši“ a velmi dobře vysvětlen v knize *Cesta ke Kristu* v kapitole Odevzdání se:

„**Bůh nás chce vyléčit, vysvobodit nás.** To však vyžaduje úplné přetvoření, obnovu celé naší podstaty; musíme se **cele odevzdat Pánu.**“ – „*Ukazuje nám nejskvělejší požehnání, jež nám chce udělit svou milostí. Zve nás, abychom se mu odevzdali, aby v nás mohl konat svou vůli. Na nás záleží, abychom se rozhodli, zda chceme být vysvobozeni z otroctví hříchu, abychom mohli sdílet slavnou svobodu synů Božích.*“<sup>105</sup>

Život pod nadvládou našeho já je život v otroctví hříchu. Život v Kristu je život ve slavné svobodě Božích dětí. Proto je tak důležité naše odevzdání se. Každý hrnčíř může formovat jen tu hlínu, kterou drží ve svých rukou.

Jakmile se Kristu odevzdáme, je potřebné v něm zůstat. Zůstaneme-li v Kristu, bude naše vykoupení pokračovat na věky věků, po Ježíšově příchodu však v úplně nové dimenzi.

---

104 Andrew Murray in Dennis Smith, *40 Tage – Andachten und Gebete zur Vertiefung Deiner Gottesbeziehung*, (Wien, 2013), s. 60

105 E. G. White, *Der Weg zu Christus*, (Hamburg, 1959), s. 30 / SC 43 egwwritings.org

## Biblická poslušnost

U biblické poslušnosti se nejedná o zásluhy nebo ospravedlnění z našich skutků. Ne, poslušnost je přirozeným důsledkem mé důvěry v Boha, mého odevzdání se, vykoupení a mého vztahu s Kristem. Biblická poslušnost znovuzrozeného křesťana, který je naplněn Duchem svatým, není nic jiného než lásky k Bohu, která se stala činem. Poslušnost v síle Ducha svatého přináší radost, dokonce nadšení, jak můžeme číst ve slovech Ellen G. Whiteové: *„Pravá poslušnost vychází ze srdce. Kristus to dokazoval celým svým životem. Pokud mu dovolíme, aby vstoupil do našeho myšlení a našich záměrů, potom naše srdce i mysl natolik splynou s jeho vůlí, že poslušnost pro nás bude naprostou samozřejmostí. On očistí naši mysl a posvěť ji a my mu budeme s největší radostí sloužit.“*<sup>106</sup>

Musí nám být naprosto jasné, že z vlastní síly nejsme schopni sami sebe přivést k poslušnosti. Pán nám říká o izraelském národě v knize *Patriarchové a proroci* toto: *„...necháпали Boží svatost a svou vlastní hříšnost, svou naprostou neschopnost podřídit se Božímu zákonu...“*<sup>107</sup>

Nejsme schopni zachovávat Boží přikázání z vlastní síly. Tajemstvím poslušnosti je Ježíšova přítomnost skrze Ducha svatého v našem srdci. Když Ježíše skutečně milujeme a důvěřujeme mu, když v nás prostřednictvím Ducha svatého přebývá, stává se pro nás poslušnost radostí. Je-li v nás Ježíš Kristus, působí, že máme jeho zákon v srdci.

## Jak vypadá poslušnost skrze Krista v nás prakticky?

Než se budeme zabývat tímto tématem, chtěl bych ještě jednou zmínit důležitý citát od Ellen G. Whiteové: *„Ten, který se snaží dosáhnout nebe svými vlastními skutky tím, že dodržuje zákon, se pokouší o nemožné. Člověk nemůže být zachráněn bez poslušnosti, ale jeho skutky by neměly vycházet z něho. Kristus by v něm měl působit chtění i činění k jeho zalíbení.“*<sup>108</sup>

---

106 E. G. White, *Das Leben Jesu*, s. 666 [668]

107 E. G. White, *Patriarchen und Propheten*, s. 350 [371,372]

108 E. G. White, *Review and Herald*, 1. 7. 1890

## Zázrak poslušnosti na svatbě

Všichni známe příběh o svatbě v Káni Galilejské, na které Ježíš učinil svůj první zázrak. Proměnil vodu ve víno. Jednalo se o nekvašené víno, které dnes nazýváme hroznová šťáva. Co se tam tehdy stalo? Marie, Ježíšova matka, zaslechla, že došlo víno, a informovala o tom Ježíše. Ale Ježíš nezareagoval tak, jak očekávala. Přesto zřejmě počítala s tím, že se Ježíš o tuto záležitost nějakým způsobem postará, protože řekla služebníkům: *„Udělejte, cokoli vám nařídí.“* Marie tímto probouzela ve služebnících důvěru k Ježíši. Když jim Ježíš konečně pokynul: *„Naplňte ty nádoby vodou“*, rozhodli se udělat přesně to, co jim řekl. Potom je vyzval: *„Teď z nich naberte a doneste správci hostiny!“* A oni to udělali.

Z tohoto příběhu se můžeme naučit následující: Tím, že služebníci získali k Ježíši důvěru, ochotně se rozhodli řídit jeho pokyny. Jinak řečeno: Jejich ochota a rozhodnutí se projevily konkrétními kroky poslušnosti tím, že učinili to, co jim Ježíš řekl. Ježíš proměnil vodu v lahodný nápoj. Učinil tak svůj první zázrak.

Jaké kroky nacházíme v tomto příběhu?

- Díky svému pokynu budovala Marie ve služebnících důvěru vůči Ježíši.
- Služebníci vyjádřili svoji důvěru a ochotu tím, že udělali to, co Ježíš nařídil.
- Na proměně vody ve víno neměli ani Marie ani služebníci žádný podíl. Zázrak učinil sám Ježíš.

Ale... Uskutečnil by se zázrak bez těchto přípravných kroků? Proto je důležité, abychom Ježíši důvěřovali, dali mu k dispozici svoji vůli a svoje rozhodnutí a vyjádřili to prakticky kroky poslušnosti. Když to učiníme, uskuteční Ježíš zázrak. On sám v nás také vykoná zázrak poslušnosti. Tímto způsobem se rozvíjí poslušnost víry. Ježíš se nám stal moudrostí od Boha, spravedlností, posvěcením a vykoupením (1K 1,30). Naše rozhodnutí pro jeho vůli a naše přípravné kroky poslušnosti jsou impulsem pro zázraky poslušnosti, které Ježíš v našem životě vykoná.

## Spolupráce mezi Bohem a člověkem

Myšlenky z knihy *Proroci a králové* nám mohou být inspirací: „Zatímco Bůh působil v Danielovi a v jeho družích, i vůli i čin pro dobré rozhodnutí, přičiňovali se oni sami o svou spásu. V tom se projevuje působení **božské zásady spolupráce**, bez níž nelze dosáhnout pravého úspěchu. Lidské úsilí nedosáhne bez božské pomoci ničeho; a bez lidského přispění je božské usilování u mnohých bez užitku. Abychom pocítili Boží milost, musíme se sami přičinit. Boží milost je udělována, aby v nás vyvolala vůli i čin, není však náhradou za naše úsilí. ... **A udělením svého Ducha Bůh posílí každý dobrý úmysl, každé ušlechtilé rozhodnutí.** Ti, kdož krácejí po cestě poslušnosti, narazí na četné překážky. ...v Boží síle mohou překonat každé pokušení

a přemoci každou potíž.“<sup>109</sup>

„Bůh naplánoval, že jeho božská moc bude spolupracovat s lidskou snahou.“<sup>110</sup>

Mark Finley říká: „Působit společně s Bohem přináší největší radost a naplnění.“<sup>111</sup>

### Jak velký podíl má člověk? Jak velký podíl má Ježíš v nás?

1. Jde o naši důvěru v Ježíše, který působí chtění i činění. On v nás vytváří ovzduší chtění a naplňuje nás jistotou, že víme, co máme dělat. Čeká však na naše rozhodnutí.
2. Je to náš úkol rozhodnout se pro Boží vůli. Bůh absolutně respektuje naši osobnost i naši vůli, může tedy a zasáhne až po našem rozhodnutí. Čeká na něho.
3. Naším úkolem je také zviditelnit naše rozhodnutí důvěřovat Ježíši a vyjádřit to kroky poslušnosti. Tyto kroky poslušnosti mohou být ve svém rozsahu velmi rozdílné. Později si k tomu uvedeme několik příkladů.
4. Bůh činí ten rozhodující díl sám a v naší důvěře a našem přípravném díle nás současně podpírá. Přitom však nesmíme zapomenout na to, že je velký rozdíl v tom, zda moje rozhodnutí a moje kroky

---

109 E. G. White, *Propheten und Könige*, (Hamburg, 1975), s. 340, 341 / PK 486.3 egwwritings.org

110 E. G. White, *Das Wirken des Heiligen Geistes*, (Lüneburg, 2006), s. 8

111 Mark Finley in seinem Buch *Entscheidung*

poslušnosti konám z vlastní síly, nebo v síle Boží. **Můj podíl se děje v Boží síle tehdy, když ve mně přebývá Ježíš Kristus prostřednictvím Ducha svatého.** Pak se stává poslušnost radostí, ať jde o malé nebo velké věci.

### Otázky

Existují rozdílné pohledy na to, kdo v nás působí poslušnost. Mnozí zastávají názor, že poslušnost je výsledkem Boží a lidské součinnosti, jiní říkají, že Bůh, popřípadě Kristus, v nás všechno činí sám. Jak to tedy je?

Také v Ježíšově době si mnozí mysleli, že dostačuje náš jasný souhlas pravdě a Bůh všechno ostatní obstará sám, my nemusíme dělat vůbec nic. Co k tomu píše Ellen G. Whiteová?

*„Největším klamem v Kristově době bylo tvrzení, že ke spravedlnosti stačí jen souhlasit s pravdou.“*<sup>112</sup>

Bůh neočekává, že se pasivně podrobíme jeho vůli, ale počítá s tím, že budeme reagovat. Učiňme tedy s Kristem v srdci určité rozhodnutí a uveďme ho do praktického života. *„Jsme vyvoleni k tomu, abychom oblékli Boží výzbroj a bojovali dobrý boj víry. Jsme vyvoleni k tomu, abychom využívali prostředky, které nám Bůh dává k dispozici. Jsme vyvoleni k tomu, abychom projevovali stálost ve víře.“*<sup>113</sup>

*„Nedopust', aby někdo zastával názor, že člověk má malý nebo vůbec žádný podíl na velkém díle sebezapření, neboť Bůh nedělá pro člověka nic bez jeho spolupráce. ... Od začátku až do konce má člověk s Bohem spolupracovat. ... Spolupůsobení s Kristem znamená vítězství. ... Nikdy nedopust', aby vznikl dojem, že člověk má jenom malý nebo vůbec žádný úkol: veď lidi k mnohem větší spolupráci s Bohem, aby se stali úspěšnými přemožiteli a vítězi.“*<sup>114</sup>

Vezmeme-li tedy v úvahu naše rozhodnutí a přípravné kroky, potom je jasné, že se jedná o Boží a lidskou součinnost, ačkoliv i přípravné kroky se dějí v Boží síle, když v nás Kristus skrze Ducha svatého přebývá. To je podle mého poznání ten správný úhel pohledu. Bůh člověka naprosto respektuje

---

112 E. G. White, *Das Leben Jesu*, (Hamburg, 1973), s. 298 [309, 310]

113 E. G. White, *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, s. 453f, zitiert in Studienanleitung Standardausgabe, 3. Viertel, 2010, s. 126

114 E. G. White, *A New Life*, 38f, zitiert in Studienanleitung Standardausgabe, 3. Viertel, 2013, s. 126

a nejedná bez jeho svolení. Tento souhlas by měl člověk vyjádřit konkrétními kroky poslušnosti. Je ovšem jasné, že Bůh vykoná tu nejpodstatnější část. Vnímejme tedy všechny fáze tohoto velkého díla i jeho aktéry, Boha a člověka, kteří společně pracují na díle záchrany.

Dobrým příkladem spolupráce mezi Bohem a člověkem je boj Izraelců s Amálekem na poušti (viz Ex 17,8–16). Jozue s vojskem bojoval, ale k vítězství došlo, protože se Mojžíš s podporou Árona a Chúra modlil.

## ROZDÍLNÁ MĚŘÍTKA TÝKAJÍCÍ SE KROKŮ POSLUŠNOSTI

### Marie, Ježíšova matka

Když anděl Gabriel zvěstoval panně Marii narození Ježíše, mohla s Boží vůlí jen souhlasit. Řekla: „*Hle, jsem služebnice Páně; staň se mi podle tvého slova.*“ (L 1,38 ČEP) Nemohla udělat nic jiného, než s důvěrou čekat na Boží zásah. V onom okamžiku šlo v jejím případě jen o souhlas. Přesto však pro ni pouhé přijetí Boží vůle znamenalo velké změny a z lidského pohledu i velké riziko. Vidíme, že Marie žila v plné odevzdanosti Bohu.

### Deset malomocných

Volali: „*Ježíši, Mistře, smiluj se nad námi!*“ Když je uviděl, řekl jim: „*Jděte a ukažte se kněží.*“ A stalo se, když odcházeli, že byli očištěni.“ (L 17,13.14)

Tito muži projevili důvěru a své rozhodnutí tím, že okamžitě šli. Ježíš je neušetřil chůze. Byli uzdraveni tím, že šli? Ne! Ježíš je uzdravil na základě jejich důvěry a poslušnosti. Na svém uzdravení neměli žádný podíl. Díky jejich důvěře, kterou vyjádřili konkrétními kroky poslušnosti, však pro ně Ježíš mohl učinit zázrak. Byl to samotný Ježíš, který vykonal zázrak.

### Uzdravení Námana

Jistě si vzpomínáme na uzdravení Námana z malomocenství. Boží příkaz skrze Elizea zněl jasně: „*Elíša k němu poslal posla se slovy: Jdi a umyj se sedmkrát v Jordánu; tvé tělo se obnoví a budeš čistý.*“ (2Kr 5,10) – Náman se kvůli tomuto příkazu rozzlobil. Až po dobře míněném domlouvání svých služebníků měl tolik důvěry, že poslechl. Bůh ho nechal jít k Jordánu, aby



se omyl ve vodě. Po sedmém ponoření byl z malomocenství uzdraven. Uzdravilo ho to, že se sedmkrát ponořil? Ne! Kroky poslušnosti, které byly následkem jeho malé víry, byly pouze podnětem k Božímu uzdravení. Znovu se můžeme přesvědčit o tom, že sebemenší důvěra v Boha a kroky poslušnosti vedou k Božímu zázraku. Na tomto zázraku neměl Náman žádný podíl. Bez jeho vstřícných kroků by se však nic nestalo.

### Rudi a Maria Anne Hirschmann

Po druhé světové válce bydlel v Großdinghartingu u Bad Aiblingu jeden mladý manželský pár, který byl čerstvě pokřtěn v Církvi adventistů sedmého dne. Maria Anne očekávala narození prvního dítěte. Ze zdravotních důvodů již nemohla vykonávat svoji dosavadní práci učitelky. Rudi byl v té době nezaměstnaný, a proto každý den již po několik týdnů jezdil do Mnichova hledat práci. Prozatím však bylo jeho úsilí bez výsledku. Úspory se časem ztenčily na pouhých šest marek. Kromě této malé částky měli ještě v obálce peníze, které náležely Bohu. Byl to desátek, který odkládali stranou. Co měli v této situaci dělat? Maria Anne navrhla: „Rudi, když už nebudeme mít k dispozici žádné peníze, budeme v pokušení vzít z Božích peněz. Nejlepší tedy bude, když je nebudeme uchovávat doma. Vezmi je s sebou zítra do Mnichova a předej je sestře pokladní na sdružení.“ – Tak se také stalo. Sestra se během rozhovoru přirozeně zeptala, jak se jim daří. Rudi se jí svěřil se svým trápením ohledně zaměstnání. „Počkej chvíli,“ vyzvala ho a někomu zatelefonovala. Potom mu řekla: „Myslím si, že jsme pro tebe našli práci. Běž na tuto adresu a ptej se po panu Bauerovi.“ O půl hodiny později byl Rudi zaměstnán. – Tito mladí lidé dávali desátky, i když byli téměř na mizině. Vyjádřili svoji důvěru v jistém kroku poslušnosti a ve stejný okamžik Bůh zasáhl.<sup>115</sup>

### Cestovní kancelář na Guamu

Jeden manželský pár, který vlastnil velkou cestovní kancelář na Guamu, se odevzdal Ježíši Kristu. Nejprve se nechala pokřtít žena, muž ji následoval v lednu roku 2004. Na modlitbách pak připravovali přerušování veškerých pracovních aktivit jejich firmy během sobotního odpočinku. Na sobotu

vypověděli všem hotelům své služby. Muž vysvětlil všem cestovním agenturám, hotelům i manažerům prodeje důvody jejich jednání. Jejich zaměstnanci měli velké obavy o svá pracovní místa. Toto rozhodnutí se jevilo jako rozsudek smrti pro firmu. Nechejme však našeho bratra promluvit samotného: „Vzpomínám si na první sobotu, kdy jsme měli „zavřeno“. V pátek večer jsme přepnuli náš telefon kvůli případným rezervacím na záznamník. Tuto pro nás první volnou sobotu se zcela neočekávaně změnilo počasí a celý den lilo jako z konve. – Večer jsme zjistili, že je záznamník nabitý rezervacemi na neděli. – Dalších šest měsíců se počasí chovalo stejně: v pátek nádherné počasí, v sobotu příšerný déšť, v neděli znovu slunečno. Bůh se o nás postaral.“ – Náš bratr prožil v této souvislosti ještě další zázračné zkušenosti, o kterých se zde z důvodu nedostatku místa nemůžeme dále rozepisovat. (Zkušenost je podrobněji popsána v Misijních listech, č. 40 – březen/duben 2014.)<sup>116</sup> Důvěra a vstřícné kroky byly záležitostí těchto věřících lidí. Všechny následující divy a zázraky byly věcí samotného Boha.

Přemýšlejme nad následujícími slovy: *„Když vůle člověka spolupracuje s Boží vůlí, stává se nepřemožitelnou. Všechno, co od nás Pán Bůh požaduje, můžeme splnit v jeho síle. Všechny Boží příkazy zároveň obsahují sílu k jejich vykonání.“*<sup>117</sup>

Od naší poslušnosti se odvíjí hojné Boží požehnání. V podstatě se u poslušnosti jedná pouze o prožívání důvěry v Boha a odevzdání se.

### Proč je poslušnost v našem vlastním zájmu?

Bůh věděl, že být poslušnými je pro nás to nejlepší. V Jr 7,23 je psáno: *„Toto jsem jim však přikázal: Poslouchejte mě a budu vaším Bohem a vy budete mým lidem. Chodte jenom po té cestě, kterou vám přikáži, **aby se vám vedlo dobře.**“*

Každý lékař vám potvrdí, že lék účinkuje jen v případě, že ho svědomitě užíváme. Znamená to tedy, že je nutné poslechnout instrukce lékaře, abychom se vyléčili. Ani sebelepší lékař nedokáže pomoci pacientovi, který se neřídí jeho pokyny.

---

116 Steve Kasperbauer, *Gott ist treu*, (Copyright Brigitte Kinder, Braunau, 2013)

117 E. G. White, *Christi Gleichnisse*, (Hamburg, 1966), s. 253

Poslušnost tedy není jen přirozeným důsledkem mé důvěry a mé oddanosti Bohu. Být poslušným je zároveň v mém vlastním zájmu, protože všechna Boží nařízení byla dána pro naše dobro.

Jak to bylo s bronzovým hadem na poušti? (Nu 21,4–9) Když uštknutí lidé podle Božího příkazu pohlédli na hada, zůstali naživu. Způsobilo jejich uzdravení to, že otočili hlavu a podívali se nahoru na hada? Samozřejmě že ne. K jejich uzdravení došlo proto, že pohledem na hada dali najevo svoji důvěru v Boha. Jedině on sám způsobil jejich uzdravení. Poslušnost byla v jejich vlastním zájmu.

*„Vírou dostal Noe pokyn ohledně toho, co ještě nebylo vidět, a v bázni Boží připravil koráb k záchraně svého domu...” (Žd 11,7)* Stavba archy byla důsledkem Noemovy víry; prokázal, že jeho víra je opravdová. Do stavby vložil veškerý svůj majetek i všechn svůj čas. Určitě toho nelitoval. Nebyla jeho poslušnost také v jeho vlastním zájmu? Předem to nevěděl, ale doufal v to. Je nám tedy jasné, že i stavba archy probíhala pod Božím vedením a v jeho síle.

### Jednostranný pohled

V současné době se žel nahlíží na Boží nařízení jednostranně. Boží přikázání jsou vnímána jako příkazy, často dokonce jako omezení, kterými se člověk musí řídit. Přitom jsou pro nás především Božími zaslíbeními. Boží ustanovení nám ukazují, čeho Bůh může v našem životě dosáhnout, když jsme s ním spojeni v láskyplném vztahu důvěry. Boží přikázání jsou žehnající přikázání.

Poslušnost je postoj, díky kterému můžeme vnést do našich záležitostí Boží moudrost a moc. Pohlížíme-li na poslušnost z této perspektivy, potom se jí nemusíme děsit, ale stane se nám radostí.

### Poslušnost jako Boží dar

Jestliže nás Ježíš může naplnit poslušností, znamená to, že poslušnost je dar. Budeme-li ji tedy vnímat jako dar, pomůže nám to vyvarovat se dvou nebezpečí, které nás mohou svést na scestí: „laciná milost“ a zákonictví.

Pod pojmem „laciná milost“ se rozumí následující postoj člověka: Jsem zachráněn pouhým přijetím Ježíše. Poslušnosti již není zapotřebí, protože

zákon byl zrušen a my bychom ho stejně nebyli schopni zachovávat. Z pohledu tělesného člověka s tímto můžeme souhlasit. Ale v Boží síle si přejeme a jsme schopni být poslušnými. Představa, že si tímto zasloužíme Boží království, je však klam a svod, a pokud tomu člověk uvěří, i obrovské břemeno.

*„Když nás Ježíš díky našemu rozhodnutí a chtění naplní poslušností, potom je jasné, že poslušnost je důležitá a není žádným záslužným činem, protože jsme ji obdrželi jako dar.“<sup>118</sup>*

Poslušnost je nezbytným důsledkem, ovocem našeho vztahu s Bohem a našeho vykoupení, ale ne předpokladem. Každý člověk smí přijít k Ježíši takový, jaký je, bez jakýchkoliv podmínek a výhrad. Ale žádný by neměl zůstat takovým, jakým je. Nebo myslíte snad, že zloděj, který přijme Ježíše Krista jako svého Spasitele, krade dál?

### Vložme nás samotné a naše záležitosti do mocnějších rukou

Je důležité, abychom sami sebe a své záležitosti svěřili Božímu vedení. Nevnímejme se tak důležitě a nezastupitelně, ale vložme každou věc svého života na Boha. Nenechávejme si nic pro sebe. **Proč bychom měli něco řešit sami, když to můžeme vložit do daleko větších a mocnějších rukou našeho Boha?** To by nebylo moudré.

Když si přejeme, aby o nás Pán pečoval, naplňoval naše potřeby, chránil nás před našimi nepřáteli, aby nás vedl tou nejlepší cestou, potom je pochopitelné, že musíme následovat jeho hlas a jít tou cestou, kterou nám určil.

Př 3,5.6: *„Důvěřuj Hospodinu celým svým srdcem, nespolehej se na svoji rozumnost. Poznávej ho na všech svých cestách, a on napřímí tvé stezky.“*

Těmto radám můžeme obzvláště dobře porozumět v dnešní době, protože mnoho řidičů využívá navigaci. Spoléháme se na větší přehled našeho navigačního systému, ale to neznamená, že přestáváme používat mozek, že přestáváme přemýšlet. Je nutné, abychom byli stále ve střehu, protože řízení zůstává naším úkolem. Jsme ale spojeni s „řidičem“, který má větší přehled a oznamuje nám, kde musíme odbočit, zda máme jet kvůli zácpě jinou cestou nebo zda nejedeme příliš rychle. Díky Boží milosti máme tu

přednost, že můžeme kráčet životem pod Boží navigací, pod Božím vedením. Proto je důležité, abychom se celým srdcem spolehli na našeho úžasného nebeského průvodce a dárce rozumu. Zaslibuje nám, že nás spolehlivě povede. Bůh za to ručí dokonce svou pověstí: „*Naživu mě udržuje, stezkou spravedlnosti mě vede pro své jméno.*“ (Ž 23,3 ČEP) – Rovněž v tomto případě je poslušnost zcela jasně v našem zájmu.

Dodržování Božích zákonů – ať už se jedná o přírodní nebo o duchovní zákony – přináší každému člověku, dokonce i nevěřícímu, mnoho dobrého. Nazývám to přirozeným požehnáním.

Poslušností v duchovní oblasti se však mohou díť v našich životech až zázraky. V tomto případě se podle mě jedná o nadpřirozené požehnání.

Důvěra a poslušnost se navzájem doplňují. U Jk 1,22 je psáno: „*Buďte však těmi, kdo slovo činí, nebuďte pouze posluchači, kteří klamou sami sebe.*“ Důvěra v Boha napomáhá poslušnosti a poslušnost prohlubuje naši důvěru v Boha.<sup>119</sup>

Chtěl bych ještě jednou zopakovat onen oslovující citát od Dennise Smitha: „*Jestliže někdo žije skrze Ducha svatého v úzkém spojení s Bohem, stává se mu poslušnost samozřejmostí přirozeně plynoucí ze srdce, aniž by o tom musel nějak přemýšlet.*“<sup>120</sup>

Když porozumíme poslušnosti v jejím pravém slova smyslu, potom porozumíme také nádherným slovům o zákonu Božím, která jsou napsána v Žalmech (především v Žalmu 19 a 119). Ukazují nám, že blaho, vykoupení a zákon patří k sobě. Spasený člověk si bude Božího zákona vysoce vážit a bude ho také díky životu v Duchu svatém s Ježíšem v srdci s radostí následovat. Podle mého názoru nemůže tělesný křesťan slova Žalmu 119 vůbec pochopit. Pravděpodobně je bude považovat za přehnané. Duchovní křesťan je naopak schopen se do žalmistových slov vcítit.

### Růst v poslušnosti víry

Bůh nám nechal vzkázat: „*Když den po dni chodíme ve světle, které nám posílá, a ochotně posloucháme všechny jeho požadavky, náš vnitřní člověk*

---

119 Doporučená kniha: E. G. White, Glaube und Werke, Advent-Verlag

120 Dennis Smith, *40 Tage (Buch Nr. 2) – Andachten und Gebete zur Vorbereitung auf die Wiederkunft Jesu*, (Wien, 2012), s. 31

*bude růst a rozvíjet se, až dosáhneme plnost postavy mužů a žen v Kristu Ježíši.“*<sup>121</sup>

### Kolik poslušnosti Bůh očekává?

Kolik poslušnosti chce Ježíš ve mně docílit? Málo poslušnosti, více poslušnosti nebo poslušnost ve všem? Když si znovu uvědomíme, že nás poslušností naplňuje sám Kristus, potom jsme si již na předchozí otázku odpověděli.

Vysvětleme si to na zřejmém příkladu z Mojžíšova života, který je zapsán v Ex 4,24–26.

Mojžíš dostal v madiánské zemi příkaz vyvést národ izraelský z Egypta. V knize Patriarchové a proroci čteme: *„Na cestě z Madiánu dostalo se Mojžíšovi hrozného znamení Hospodinovy nelibosti. Zjevil se mu anděl v tak výhružném postavení, jako by ho chtěl usmrtit, a to bez jakéhokoli vysvětlení. Mojžíš si vzpomněl, že nesplnil jeden z Božích požadavků. Dal se přemluvit svou ženou a opomenul vykonat obřad obřízky na svém nejmladším synu.“* Poté byl chlapec okamžitě obřezán. *„Anděl pak dovolil Mojžíšovi pokračovat v cestě. Při plnění svého poslání u faraóna octne se Mojžíš ve velkém nebezpečí a jeho život bude záviset jen na ochraně svatých andělů. Kdyby však zanedbal svou povinnost, jež mu je dobře známa, nemohl by být bezpečen, protože andělé Boží by ho nemohli ochraňovat.“*

Ted' přichází poučení pro nás. V knize Patriarchové a proroci dále čteme: *„V čase úzkosti, před opětovným Kristovým příchodem, ochrání spravedlivě pomoc nebeských andělů. Přestupníci Božího zákona však nebudou v bezpečí. Andělé nebudou moci ochránit ty, kdo nedbali jediného z Božích přikázání.“*<sup>122</sup>

Dbát na všechna Boží přikázání je pro naši ochranu, pro naše štěstí a blaho. Víme přece, že Adam a Eva museli kvůli jednomu hříchu opustit Boží říši.

Myslím si, že zde nalézáme přesnou odpověď na otázku, kolik poslušnosti Ježíš vyžaduje. Jestliže tedy Pán očekává naši poslušnost ve všech věcech, potom pochopitelně pamatujme na to, že tuto poslušnost v nás působí

---

121 E. G. White, *Ruf an die Jugend*, RJ 9.3, [egwwritings.org](http://egwwritings.org)

122 E. G. White, *Patriarchen und Propheten*, (Hamburg, 1975), s. 233 [255,256]

Ježíš Kristus a že vždy a ve všem slouží k našemu dobrému. Ježíš v nás si přeje právě tak věrně naplňovat Boží vůli, jako to činil, když byl člověkem. Jeho zkušenost na této zemi byla tato: „*Plnit, Bože můj, tvou vůli je mým přáním, tvůj zákon mám ve svém nitru.*“ (Ž 40,9 ČEP) Svým učedníkům řekl: „*Já jsem zachoval přikázání svého Otce...*“ (J 15,10)

Jestliže tedy dokonalá poslušnost znamená dokonalé štěstí, život v hojnosti tady na zemi i na věčnosti, potom je jasné, že neposlušnost znamená ztrátu požehnání. Všichni, kteří jsou a budou v Božím království, budou Boha s radostí ve všem poslouchat. Tím bude mezi všemi bytostmi zaručena láska a harmonie.

### Slovo závěrem

Jr 7,23 shrnuje celé téma. Tato slova byla určená Izraelcům, když vycházeli z Egypta: „*Poslouchejte mě a budu vám Bohem a vy budete mým lidem, chodte po všech cestách, jak jsem vám přikázal, a povede se vám dobře.*“

Je to úžasné Boží zaslíbení. Co nám Bůh slibuje, budeme-li poslouchat jeho slovo? „***Budu vám Bohem a vy budete mým lidem.***“ A pak k tomu ještě dodává, že budeme-li chodit po jeho cestách, bude to k našemu vlastnímu blahu. Tato slova můžeme vnímat jako zaslíbení a odpověď na naši modlitbu o poslušné srdce.

### Apoštol Jan

V životě Jana, učedníka Ježíše, můžeme vidět úžasný výsledek poslušnosti víry. V knize *Cesta ke Kristu* je o něm psáno: „*Každý den bylo jeho srdce přitahováno blíže ke Kristu, až v lásce ke svému Mistru zapomněl na sebe. Jeho domýšlivost a ctižádost ustoupily působením přetvářející Kristovy moci. A oživující vliv Ducha svatého mu dal nové srdce. Moc Kristovy lásky způsobila v jeho povaze změnu. Takto se v důsledku projevuje společenství s Ježíšem. Přebývá-li v srdci Kristus, mění se celá povaha od základu. Duch Kristův a jeho láska podmaňují srdce, povznášejí myšlenky a přání k Bohu a k nebesům.*“<sup>123</sup>



Ellen G. Whiteová říká: „*Bůh přikázal, aby každá duše, která poslouchá jeho slovo, byla naplněna jeho radostí, pokojem a jeho trvalou mocí.*“<sup>124</sup>

Mým přáním a modlitbou je, aby všichni věřící byli naplněni velkou radostí z poslušnosti víry.

Kéž nám Bůh daruje velké vítězství v naší poslušnosti víry skrze Ježíše Krista a Ducha svatého v nás. „*Kdo však činí vůli Boží, zůstává na věčnost.*“ (1J 2,17)

„*Ale Hospodinovo milosrdenství je od věků až navěky nad těmi, kdo se ho bojí, ... kdo zachovávají jeho smlouvu a pamatují na jeho přikázání, aby je plnili.*“ (Ž 103,17.19)

### MODLITBA

Otče, děkuji ti za to, že jsi všechny řády ve své nekonečné moudrosti a díky své nesmírné všemohoucnosti dokonale ustanovil. Ty jsi všechno stvořil k našemu dobrému. Vzdávám ti za to chválu a dík. Prosím tě, dej, abych ti plně důvěřoval, když mě povedeš po svých cestách, a v poslušnosti víry tě ze srdce následoval.